



# EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 26.02.1997  
KOM(97) 49 slutlig

97/0067 (SYN)

Förslag till

## RÅDETS DIREKTIV

om upprättande av en ram för gemenskapsåtgärder  
på området för vattenpolitik

(framlagt av kommissionen)



## 1. INLEDNING

Genom det föreliggande förslaget upprättas en gemenskapsram för skydd av yt- och grundvatten i gemenskapen inom ett gemensam tillvägagångssätt och med gemensamma mål, principer och grundläggande åtgärder. Direktivets princip är att vattenmiljöpolitiken skall fokuseras på vatten som flyter naturligt genom avrinningsområdet mot havet och ta hänsyn till det naturliga samspelet mellan yt- och grundvattenresurser. Både kvalitetsmässiga och kvantitetsmässiga aspekter tas i beaktande. Direktivet kommer att kräva att alla åtgärder för att uppnå miljömålen för ett hållbart skydd och användning av vatten samordnas och att deras effekter övervakas inom avrinningsområdet, och sålunda säkerställer att gemenskapens vattenpolitik tillämpas på ett enhetligt och rationellt sätt. Direktivet är utformat för att förebygga ytterligare försämringar och för att skydda och stärka vattenekosystemen och, med hänsyn till deras behov av vatten, även jordekosystemen, både kvalitativt och kvantitativt. Därigenom bidrar det också till tillhandahållandet av ett vattenutbud i de kvantiteter och av den kvalitet som är nödvändig för en hållbar utveckling. I fråga om begränsning av utsläpp av föroreningar bekräftar och formaliserar direktivet det så kallade ”kombinerade tillvägagångssättet”, med utsläppskontroll vid källan kombinerat med fastställande av miljömål.

Detta förslag utgår från en begäran från rådet och Europaparlamentets miljöutskott vilka i juni 1995 påkallade en grundläggande översyn av gemenskapens vattenpolitik. Som svar på detta antog kommissionen ett meddelande om Europeiska gemenskapens vattenpolitik i februari 1996, vilket baserades på miljöpolitikens principer i Romfördraget och på gemenskapens femte åtgärdsprogram, ”Mot en hållbar utveckling”. Meddelandet rekommenderade att man utarbetade ett ramdirektiv om vattenresurser. Samråd med rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén, och ett brett spektrum av intresserade parter, särskilt vattenanvändarna, uppvisade ett allmänt stöd för politiken som presenterades i meddelandet.

Det föreliggande förslaget är resultatet av dessa samråd, och det följer noga den skissering som presenterades i meddelandet

## 2. BAKGRUND

### **2.1 Europeiska gemenskapens vattenpolitiska historia**

Europeiska gemenskapens vattenpolitik började utformas under 1970-talet, precis som en stor del av den övriga miljöpolitiken, och det har i stort sett förekommit två ”lagstiftningsomgångar”.

Den första omgången bestod av en rad kvalitetsinriktade rättsakter som bl.a. omfattade ytvattendirektivet (75/440/EEG)<sup>1</sup>, badvattendirektivet (76/160/EEG)<sup>2</sup>, sötvattendirektivet (78/659/EEG)<sup>3</sup>, direktivet om skaldjursvatten (79/923/EEG)<sup>4</sup> och dricksvattendirektivet

<sup>1</sup> EGT nr L 194, 25.7.1975, s. 26.

<sup>2</sup> EGT nr L 31, 5.2.1976, s. 1.

<sup>3</sup> EGT nr L 222, 14.8.1978, s. 1.

<sup>4</sup> EGT nr L 281, 10.11.1979, s. 47.

(80/778/EEG)<sup>5</sup>. De viktigaste rättsakterna för kontroll av utsläpp är direktivet om farliga ämnen (76/464/EEG)<sup>6</sup> och grundvattendirektivet (80/68/EEG)<sup>7</sup>. Under det tidiga 80-talet antogs en rad ”dotterdirektiv” till direktivet om farliga ämnen.

Vid ett ministerseminarium om vattenfrågor i Frankfurt 1988 granskades den befintliga lagstiftningen, och en rad möjliga förbättringar och luckor som skulle kunna fyllas igen identifierades. Detta resulterade i den andra omgången av vattenlagstiftning, vars första resultat var direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (91/271/EEG)<sup>8</sup> och nitratdirektivet (91/676/EEG)<sup>9</sup>. 1994 lade kommissionen fram ett förslag till ett vattendirektiv som innehöll ekologiska hänsynstaganden<sup>10</sup> som en ytterligare uppföljning på mötet i Frankfurt.

I samband med ministerseminariet i Haag 1991, som åtföljdes av en resolution från rådet 1992<sup>11</sup>, utvecklades gemenskapens vattenpolitik ytterligare genom att det beslöts att ett detaljerat åtgärdsprogram för gemenskapen skulle utarbetas för ett heltäckande skydd och förvaltning av grundvatten som en del av en övergripande politik om vattenskydd. Rådet begärde också en översyn av grundvattendirektivet (80/68/EEG)<sup>12</sup>. Kommissionens förslag till åtgärdsprogram för grundvatten<sup>13</sup> antogs 1996.

Dessutom har kommissionen lagt fram förslag till översyn av badvattendirektivet<sup>14</sup> under 1994 och dricksvattendirektivet<sup>15</sup> under 1995, i syfte att uppdatera dessa. Kommissionen lade också fram ett förslag till ny lagstiftning om utsläppskontroll i form av förslaget till direktiv om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar som antogs av rådet 1996 (96/61/EG)<sup>16</sup>.

Denna andra lagstiftningsomgång ledde till ökad debatt kring Europeiska gemenskapens vattenpolitik, särskilt som de fem nya förslagen har sammanträffat med genomförandeperioden, och de kostnader som är förbundna med denna, för direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse samt nitratdirektivet.

Meddelandet om Europeiska gemenskapens vattenpolitik, som riktades till rådet och Europaparlamentet, utarbetades som ett diskussionsdokument för att klargöra behoven av och medlen för en bättre samordning av gemenskapsåtgärderna. Som redan nämnts i inledningen, är det föreliggande direktivet resultatet av den konsultation som följde på antagandet av detta meddelande.

<sup>5</sup> EGT nr L 229, 30.8.1990, s. 11.

<sup>6</sup> EGT nr L 129, 18.5.1976, s. 23.

<sup>7</sup> EGT nr L 20, 26.1.1980, s. 43.

<sup>8</sup> EGT nr L 135, 21.5.1991, s. 40.

<sup>9</sup> EGT nr L 375, 31.12.1991, s. 1.

<sup>10</sup> EGT nr C 222, 10.8.1994, s. 6.

<sup>11</sup> Rådets resolution av den 25.2.1992: EGT nr C 59, 6.3.1992, s. 2.

<sup>12</sup> EGT nr L 20, 26.1.1980, s. 43.

<sup>13</sup> EGT nr C 355, 25.11.1996, s. 1.

<sup>14</sup> EGT nr C 112, 22.4.1994, s. 3.

<sup>15</sup> EGT nr C 131, 30.5.1995, s. 5.

<sup>16</sup> EGT nr L 257, 10.10.1996, s. 26.

## **2.2 resultat av den konsultation som ägde rum rörande meddelandet**

### **2.2.1 Rådet**

Rådet granskade meddelandet och antog slutsatserna den 25 juni 1996 vilka välkomnade meddelandet, noterade riktlinjerna för ett ramdirektiv om vattenresurser och uppmanade kommissionen att utarbeta ett förslag före årets utgång, där man tog vederbörlig hänsyn till de rekommendationer som formulerats i tidigare slutsatser från rådet.

### **2.2.2 Europaparlamentet**

Europaparlamentets yttrande antogs den 23 oktober 1996 ( )<sup>17</sup>. I yttrandet kritiseras meddelandet, och Europaparlamentet menar att kommissionen har misslyckats med att fastställa en övergripande vision för gemenskapens framtida vattenpolitik. I yttrandet hävdar Europaparlamentet att kommissionen försöker föra tillbaka ansvaret för vattenpolitiken till nationell nivå och sänka skyddsnivån. Frågan om utsläppskontroller betonas, och ett kombinerat tillvägagångssätt som baseras på "stränga och enhetliga" standarder för utsläpp och komplementära kvalitetsmål rekommenderas. I yttrandet framförs idén med ett ramdirektiv om vattenresurser, och kommissionen uppmanas att utarbeta ett förslag.

Kommissionen har ingående studerat parlamentets yttrande och har tagit till sig många av kommentarerna. Vad gäller parlamentets krav på "stränga och enhetliga standarder för utsläpp" är direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (96/61/EG)<sup>18</sup>, som antogs av rådet i september 1996, i samarbete med Europaparlamentet, det lämpligaste instrumentet. Direktivet tillåter ett antagande av enhetliga gränsvärden för utsläpp från fall till fall där det anses lämpligt, men fordrar inte alltid detta. Kommissionen stödjer tillvägagångssättet som antagits i detta direktiv, och menar att det kommer att vara effektivare och därför leda till en högre skyddsnivå. Förslaget till ramdirektiv om vattenresurser fastställer mekanismen som säkerställer att direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar, och de standarder som antagits i enlighet med detta, införlivas i det "kombinerade tillvägagångssättet".

### **2.2.3 Ekonomiska och sociala kommittén**

Ekonomiska och sociala kommittén har granskat meddelandet och stödjer idén med ett ramdirektiv om vattenresurser. Kommittén betonade behovet av att upprätthålla en hög skyddsnivå för vattenresurserna och vattenmiljön. Yttrandet antogs den 26 september 1996 (CES 1069/96)<sup>19</sup>.

---

<sup>17</sup> Ännu ej offentliggjort i EGT.

<sup>18</sup> EGT nr L 257, 10.10.1996, s. 26.

<sup>19</sup> Ännu ej offentliggjort i EGT.

## **2.2.4 Regionkommittén**

Regionkommittén tog också ställning till meddelandet och stödde idén med ett ramdirektiv om vattenresurser. Kommittén betonade emellertid behovet att ta hänsyn till lokala administrativa strukturer. Yttrandet antogs den 19 september 1996 (CdR 186/96 slutlig)<sup>20</sup>.

## **2.2.5 Andra intresserade parter**

Ungefär ett trettiotal organisationer och enskilda personer svarade i skriftlig form: alla stödde ett ramdirektiv. De flesta kommentarerna välkomnade kommissionens förslag i sin helhet, även om en del av dem hade invändningar om meddelandets speciella struktur.

Kommissionen organiserade dessutom en tvådagarskonferens den 28-29 maj 1996. Ungefär 250 delegater var närvarande vid konferensen inklusive företrädare för medlemsstaterna, verkställande organ, lokala myndigheter, vattenproducenter, näringsliv, jordbruk och, inte minst, konsumenter och miljöorganisationer.

Vid konferensen uppkom en vid och stimulerande debatt om alla aspekter av kommissionens förslag. Huvudsessionerna behandlade avrinningsområdesförvaltning, vattenpolitikens integration i andra politiska områden, fastställande av utsläppsbegränsningar: användandet av kvalitets- och utsläppsstandarder, och vattenkvantitetsförvaltning. Inga formella slutsatser antogs, men ett dokument som tar upp de diskuterade huvudfrågorna kan erhållas från kommissionen (DG XI, enhet D1).

## **2.3 Syftet med förslaget till ett ramdirektiv om vattenresurser**

De fyra huvudmålen för en hållbar vattenpolitik:

- tillgång till dricksvatten,
- tillgång till vatten för uppfyllande av andra ekonomiska behov,
- miljöskydd, och
- förhindrande eller minskning av de negativa följderna av översvämningar och torka.

Dessa mål inte alltid är inbördes förenliga. Det noterades att i synnerhet det tredje målet, det om miljöskydd, var speciellt utsatt och krävde särskild uppmärksamhet.

Det är också uppenbart att Europeiska gemenskapens roll inte är densamma inom vart och ett av dessa fyra områden. Subsidiaritetsprincipen, när den tillämpas på de fyra målen, får olika följder från fall till fall.

Kommissionen anser att det huvudsakliga målet för ramdirektivet om vattenresurser måste vara att skydda miljön, men att ett sådant skydd också starkt bidrar till de två första målen genom att vattenresurserna skyddas. Förebyggande och lindring av översvämningar och torka har i hög grad att göra med lokal och regional markanvändning och andra åtgärder inom vilka de olika specifika förhållandena spelar en stor roll. Kommissionen ser inte att gemenskapen kan ha en avgörande roll när det gäller att förhindra eller minska de negativa

<sup>20</sup> Ännu ej offentliggjort i EGT.

följderna av översvämningar eller torka, även om åtgärder som vidtas för att säkra ett hållbart användande av vattenresurserna helt klart också bör bidra till det fjärde målet. Slutligen måste det nämnas att detta är ett "ramdirektiv" och i denna egenskap bör det bidra till en struktur inom vilken de fyra målen kan integreras på ett bättre sätt på nationell eller regional nivå, även om själva direktivet är inriktat på miljöskydd. Betydelsen av att också ta hänsyn till de möjliga effekterna av klimatförändringar för vattenpolitiken har påpekats för kommissionen. Kommissionen är på det klara med detta och har vidtagit vissa åtgärder, till exempel antagandet av ett antal förslag till åtgärder inom området, såväl som tilldelning av medel inom ramen för gemenskapens forskningsbudget. Man har ansett att ramdirektivet borde erbjuda ett sammanhang där varje konkret resultat av klimatförändringen skulle kunna behandlas, men det har varit svårt att föreslå några konkreta bestämmelser om sådana åtgärder i direktivet. Om det anses lämpligt kan man för att ta itu med denna fråga utveckla en gemenskapsstrategi som inkluderas i direktivet.

Ramdirektivet om vattenresurser skall uppnå sina mål på i huvudsak fyra olika sätt:-

- Det kommer att utgöra en övergripande ram inom vilken gemenskaps-, nationella och regionala myndigheter kan utveckla en samordnad och sammanhängande vattenpolitik,
- Det kommer att tillhandahålla ett "säkerhetsnät" för identifiering av vattenfrågor som för närvarande inte behandlas på ett lämpligt sätt och kommer att leda till att åtgärder vidtas i lämplig omfattning för att komma till rätta med situationen,
- Det kommer att utgöra en god grund för insamling och analys av en stor mängd information om tillståndet för vattenmiljön och den press den utsätts för. Därigenom kommer den informationsbas som krävs för att de behöriga myndigheterna skall kunna utveckla en rationell och hållbar politik att sammanställas.
- Det kommer att leda till ett behov av öppenhet och insyn som baseras på publicering och spridning av information och allmänhetens deltagande. Ett nätverk för utbyte av information och kunskap mellan sakkunniga inom vattenområdet över hela gemenskapen kommer också att uppstå.

#### **2.4 Förslaget till ramdirektiv om vattenresurser: dess struktur**

I ramdirektivet för vattenresurser fastställs det övergripande målet att uppnå en god vattenstatus, vilket kräver:

- förvaltning av avrinningsområden,
- en bedömning av avrinningsområdets karakteristika,
- övervakning av yt- och grundvattenstatus i avrinningsområdet,
- upprättande av åtgärdsprogram för att uppnå målet,
- en sammanfattning av det ovan nämnda i en "plan för avrinningsområdesförvaltning", och
- samråd med allmänheten om denna plan.

Dessutom innehåller det krav på:

- en mekanism som säkerställer att man betalar självkostnaden för vattenanvändningen,
- en mekanism för feedback för att informera nationella myndigheter och kommissionen om specifika problem,
- åtgärder för att bekämpa oavsiktliga föroreningar,
- förenklade rapportförfaranden, och
- ett förfarande för utveckling av samordnade strategier för att ta itu med föroreningar från enskilda ämnen eller grupper av ämnen.

Dessutom upprättas genom direktivet en kommitté med övergripande ansvarsområde, som skall ta över de ansvarsområden som omfattades av de direktiv som detta direktiv upphäver. Kommittén skall dessutom stå till förfogande för alla framtida behov av kommittéer inom ramen för gemenskapens vattenlagstiftning. Endast i ett av de direktiv som upphävdes genom detta direktiv föreskrevs en kommitté, men på sikt kommer en övergripande kommittéstruktur att utveckla sig.

## **2.5 Förhållandet mellan det föreslagna ramdirektivet om vattenresurser och annan EG-lagstiftning**

### **2.5.1 Det föreslagna direktivet om ekologisk vattenkvalitet (KOM (93) 680 slutlig)<sup>21</sup>**

Förslaget till ett ramdirektiv om vattenresurser kommer att ersätta det föreslagna direktivet om ekologisk vattenkvalitet. Alla viktigare element i det föreslagna direktivet om ekologisk vattenkvalitet återfinns i det nya förslaget till ramdirektiv, men räckvidden har utvidgats till att täcka grundvatten och att även omfatta en del frågor om vattenkvantitet. Det har utvidgats för att skapa en tydligare "ram" och för att klargöra förhållandet med den övriga vattenpolitiken. Det nya direktivet utgår naturligtvis också från diskussionerna om det tidigare förslaget som förts i rådet, Europaparlamentet och på andra ställen.

### **2.5.2 Grundvattendirektivet (80/68/EEG)<sup>22</sup> och förslaget till åtgärdsprogram för grundvatten (KOM (96) 315 slutlig)<sup>23</sup>**

Åtgärdsprogrammet för grundvatten var ursprungligen bland annat avsett att leda till en översyn av grundvattendirektivet, men i meddelandet drogs slutsatsen att grundvattendirektivet borde upphävas och att bestämmelserna om grundvattenskyddet borde inkluderas i ramdirektivet. Många av rekommendationerna i åtgärdsprogrammet för grundvatten återfinns därför också i rättsligt bindande form i förslaget till ramdirektiv. En rad andra aspekter av åtgärdsprogrammet för grundvatten kan emellertid inte genomföras genom ramdirektivet, utan har samband med andra politiska områden och med mindre formella åtgärder.

---

<sup>21</sup> EGT nr C 222, 10.8.1994, s. 6.

<sup>22</sup> EGT nr L 20, 26.1.1980, s. 43.

<sup>23</sup> Ännu ej offentliggjort i EGT.



### **2.5.3 Dricksvattendirektivet (80/778/EEG)<sup>24</sup>**

Kommissionen har nyligen föreslagit en översyn av dricksvattendirektivet<sup>25</sup>. Både i direktivet och dess föreslagna ändring fastställs standarder för det vatten som tillhandahålls till konsumenterna, snarare än för tillståndet för miljön. I artikel 8 i ramdirektivet fastställs att alla vattenresurser som används för uttag av dricksvatten skall identifieras och att kvalitetsstandarder skall upprättas, i syfte att uppnå standarderna i dricksvattendirektivet inom ramen för det planerade vattenreningsystemet.

### **2.5.4 Badvattendirektivet (76/160/EEG)<sup>26</sup>**

Kommissionen anser att badvattendirektivet utgör ett påtagligt bidrag från gemenskapen till integrationen av miljöpolitik och turismpolitik och att det har fördelen att vara klart och ha en tydlig, separat identitet. Direktivet kommer emellertid att nära samordnas med ramdirektivet på grund av att dess ”badvatten” och de skyldigheter som hänger samman med dessa måste införlivas i planerna om avrinningsområdesförvaltning. Kommissionens förslag till en översyn av badvattendirektivet<sup>27</sup> förblir därför aktuellt.

### **2.5.5 Direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (96/61/EG)<sup>28</sup>**

Direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar kan inte sägas vara ett ”dotterdirektiv” till ramdirektivet, eftersom det utgör en samordnad behandling av utsläpp i luft och till mark såväl som i vatten. Det kommer emellertid att spela en central roll i kontrollen av föroreningar från punktkällor vid dess ursprung, vilket innebär att det är nära förbundet med ramdirektivet. Se även avsnitten 4.1, 4.2 och 4.3 för en beskrivning av åtgärder rörande föroreningar som inkluderas i det föreslagna ramdirektivet.

### **2.5.6 Direktivet om farliga ämnen (76/464/EEG)<sup>29</sup>**

Kommissionen anser att direktivet om farliga ämnen kommer att bli överflödigt när direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar, det föreslagna ramdirektivet om vattenresurser samt ett framtida förslag till ett direktiv som behandlar utsläpp från små industrier har antagits och är fullt genomförda. Se också avsnitten 4.1, 4.2 och 4.3 för en beskrivning av åtgärder rörande föroreningar som inkluderas i det föreslagna ramdirektivet.

---

<sup>24</sup> EGT nr L 229, 30.8.1980, s. 11.

<sup>25</sup> EGT nr C 131, 30.5.1991, s. 5.

<sup>26</sup> EGT nr L 31, 5.2.1976, s. 1.

<sup>27</sup> EGT nr C 112, 22.4.1994, s. 3.

<sup>28</sup> EGT nr L 257, 10.10.1996, s. 26.

<sup>29</sup> EGT nr L 129, 18.5.1976, s. 23.

### **2.5.7 Ytvattendirektivet (75/440/EEG)<sup>30</sup>**

I ramdirektivet föreslås att ytvattendirektivet upphävs när ramdirektivets åtgärdsprogram har trätt i kraft. Ramdirektivet kommer emellertid att ersätta ytvattendirektivets bestämmelser med kravet att identifiera alla vattenförekomster som används för uttag av dricksvatten, inklusive grundvattenresurser, och att upprätta lämpliga kvalitetsstandarder för att säkerställa att reningen som följer på dricksvattendirektivet efterlevs.

### **2.5.8 Sötvattendirektivet (78/659/EEG)<sup>31</sup> och direktivet om skaldjursvatten (79/923/EEG)<sup>32</sup>**

I ramdirektivet föreslås att båda dessa direktiv upphävs när ramdirektivets åtgärdsprogram trätt i kraft. För närvarande är dessa båda direktiv endast tillämpliga på de vattenresurser som medlemsstaterna identifierar som fiskevatten eller skaldjursvatten. De erbjuder därför inte någon form av enhetligt eller allmänt skydd och det är tydligt att medlemsstaterna tillämpar direktiven på mycket olika sätt. Ramdirektivet, å andra sidan, kommer att ge skydd för alla ytvatten upp till nivån ”god ytvattenstatus” och kommer även fortsättningsvis att tillåta medlemsstaterna att fastställa särskilda kvalitetsnormer för fiske- och skaldjursvatten om de så önskar.

### **2.5.9 Beslutet om informationsutbyte (77/795/EEG)<sup>33</sup>**

I ramdirektivet föreslås att beslutet om informationsutbyte upphävs när ramdirektivets åtgärdsprogram trätt i kraft. Den stora mängden information som skall samlas in i enlighet med ramdirektivet, tillsammans med Europeiska miljöbyråns arbete med att granska och analysera denna information, kommer att göra beslutet överflödigt. Kommissionen, tillsammans med byrån, kommer dock att undersöka behovet av en grundligt reviderad version av beslutet i syfte att tillhandahålla rättsligt stöd för byråns arbete inom detta område.

### **2.5.10 Rapporteringsdirektivet (91/692/EEG)<sup>34</sup>**

I rapporteringsdirektivet fastställs en treårig rapportcykel för ett antal direktiv som täcker lagstiftning om vatten, luft och avfall. De flesta direktiven i vattencykeln kommer att upphävas år 2007 och ersättas genom ramdirektivet. För ramdirektivet krävs ingen rapportering via rapporteringsdirektivet, utan ett sexårigt rapportschema kommer att fastställas, som är synkront med vad som återstår av rapporteringsdirektivets vattencykel.

### **2.5.11 Internationella konventioner**

Europeiska gemenskapen och/eller dess medlemsstater är, genom olika rättsliga dokument, signatärer till en rad internationella konventioner för skydd av hav, sjöar och floder. Medlemskapet i dessa organisationer är varierat och inkluderar en rad ickemedlemsstater.

<sup>30</sup> EGT nr L 194, 25.7.1975, s. 26.

<sup>31</sup> EGT nr L 222, 14.8.1978, s. 1.

<sup>32</sup> EGT nr L 281, 10.11.1979, s. 47.

<sup>33</sup> EGT nr L 334, 24.12.1977, s. 29.

<sup>34</sup> EGT nr L 377, 31.12.1991, s. 48.

Kommissionen har kritiserats för att den låtit motsättningar uppstå mellan det sätt på vilket de olika organisationerna tar itu med specifika frågor, och det har föreslagits att ramdirektivet borde användas till att säkerställa en större överensstämmelse. Europeiska gemenskapen kan emellertid inte genom lagstiftning tvinga ickemedlemsstater att följa en viss policy under förhandlingar inom ramen för dessa olika konventioner.

Kommissionen gör dock vad den kan för att minska problemen, och håller på att i allt högre grad organisera ett gemensamt tillvägagångssätt för gemenskapens medlemsstater inom dessa organisationer (medlemsstater i EU bildar majoritet eller ett tungt vägande block i många av dessa organisationer). Dessutom utgör ramdirektivet ett försök att samarbeta med dessa organisationer genom att ge dem en roll inom direktivets förvaltning (se artikel 3). De befintliga internationella avrinningsområdesorganisationerna har anpassat sig i största möjligaste mån och de som omfattar ickemedlemsstater uppmuntras (men kan alltså inte tvingas) att arbeta efter samma linjer.

Genomförandet av Förenta nationernas konvention om skydd för och användning av gränsöverskridande vattendrag och internationella sjöar (som också täcker gränsöverskridande grundvattenresurser) kommer i stor grad att underlättas genom de åtgärder som föreslås i detta direktiv.

Marina vattenresurser omfattas inte direkt av detta direktiv (även om kustvatten och flodtillflöden tydligt omfattas). De relevanta internationella konventionerna för skydd av hav är därför mindre nära förbundna med detta direktiv än avrinningsområdesorganisationerna. Kommissionen har emellertid uppmärksammat konventionernas betydelse för skydd av regionala hav och spelar, tillsammans med de relevanta medlemsstaterna, en viktig roll i deras arbete.

## **2.6 Rättslig grund**

Kommissionen lägger fram detta förslag till direktiv i enlighet med artikel 130s.1 i Romfördraget. Direktivet syftar till att bevara och förbättra vattenmiljön i gemenskapen och att uppnå minst en god yt- och grundvattenstatus inom gemenskapen. Bestämmelserna i direktivet skall säkerställa den samordning av administrativa strukturer och förfaranden som krävs för att skydda gemenskapens vattenresurser, både ur kvalitativ och kvantitativ synvinkel.

I direktivet fastställs den övergripande ramen inom vilken medlemsstaterna och gemenskapen, med beaktande av deras respektive ansvar, kan utveckla grunden för ekologiskt hållbart skydd och användning av vatten, inte minst i samband med frågor av gränsöverskridande karaktär. De förfaranden för samordning mellan de administrativa strukturerna som fastställs i direktivet kommer också att utgöra en grund för samordningen av åtgärder för kombinerad användning av utsläppskontroll vid källan och kvalitetsmål för vattenmiljön, oberoende av om sådana åtgärder krävs genom detta direktiv eller genom annan gemenskaps- eller nationell lagstiftning som behandlar vattenkvalitet.

Andra bestämmelser i direktivet ger en gemensam referensram för varje kontroll av vattenresursstatus som krävs i enlighet med annan lagstiftning eller genom detta direktiv med hänsyn till en förbättring av vattenkvaliteten och -kvantiteten i gemenskapen.

I detta avseende är kvantitetskontroll en viktig parameter när en god vattenkvalitet skall säkerställas. Som ett nytt element i gemenskapens vattenpolitik har bestämmelser införts om att medlemsstaterna skall vara ansvariga för att inrätta förfaranden, inklusive licensgivning eller förhandsbemyndigande för uttag av vatten, för att säkerställa att yt- och grundvattenresurser inte överexploateras och att sötvattenkvaliteten inte försämras genom sjunkande grundvattennivåer eller minskning av ytvattenresursernas basflöden.

I huvuddelen av direktivet behandlas frågor om vattenkvalitet. Kvantitativa aspekter tas i huvudsak upp som stöd för att uppnå vattenkvalitetsmålen. Valet av rättslig grund speglar detta tillvägagångssätt.

## **2.7 Val av tidpunkt**

Texten i kommissionens förslag grundas på antagandet att ramdirektivet antas av rådet före slutet av 1997. Om direktivet antas senare måste de olika tidsfristerna ändras i enlighet med detta.

Tidtabellen i det föreslagna direktivet är samordnad med vattenrapportcykeln i rapporteringsdirektivet (91/692/EEG)<sup>35</sup>. De viktigaste tidsfristerna följer nedan:

|           |   |
|-----------|---|
| Dec. 1997 | Rådet antar direktivet.   |
| Dec. 1999 | Medlemsstaterna införlivar direktivet i sin lagstiftning.<br>Kommissionen anpassar bilagorna II, III och V till vetenskapliga och tekniska framsteg.<br>Behöriga myndigheter fastställs.  |
| Dec. 2000 | Vattenresurser som skall användas för uttag av dricksvatten utsedda (artikel 8).  |
| Dec. 2001 | Analyser av avrinningsdistriktens egenskaper avslutade (artikel 5).<br>Översyn av mänsklig verksamhets inverkan på miljön avslutad (artikel 6).<br>Ekonomisk analys av vattenanvändning avslutad (artikel 7).<br>Förteckningar över skyddade områden upprättade (artikel 9).<br>Övervakningsprogram i drift (artikel 10). |
| Dec. 2003 | Förslag till planer för avrinningsområdesförvaltning offentliggjorda (artikel 17).  |
| Dec. 2004 | Planer för avrinningsområdesförvaltning som täcker 2005-2010 offentliggjorda (artikel 16).  |
| Dec. 2006 | Kommissionen offentliggör den första genomföranderapporten (artikel 22).  |
| Dec. 2007 | Åtgärdsprogrammen i drift fullt ut (artikel 13).<br>Viss befintlig lagstiftning upphävd (artikel 24).   |
| Dec. 2010 | Tidsfrist går ut för mål rörande god kvalitetsnivå (artikel 4).<br>Tidsfrist går ut för mål rörande uttag av avgifter (artikel 12).<br>Andra omgången planer för avrinningsområdesförvaltning som täcker perioden 2011-2016 offentliggjorda.  |
| Dec. 2013 | Kommissionen gör en översyn av direktivet (artikel 23).   |

<sup>35</sup> EGT nr L 377, 31.12.1991, s. 48.

Så länge det föreliggande förslaget och den lagstiftning som är i kraft men som skall upphävas existerar parallellt, kommer det att krävas extra ansträngningar för att säkerställa samordnade åtgärder. Kommissionen kommer särskilt att främja denna samordning genom den kommitté som inrättats genom detta direktiv.

### **3. SÄRSKILDA FRÅGOR AVSEENDE DIREKTIVET**

#### **3.1 Det kombinerade tillvägagångssättet och utsläppskontroll**

I det föreslagna direktivet om vattenresurser kommer det ”kombinerade tillvägagångssättet” för skydd av vatten att befastas.

I förslaget kommer ett antal krav som skall säkerställa att miljö kvalitetsmål och -standarder upprättas på en gemensam grund inom gemenskapen att fastställas. Dessutom kommer samordning av dessa strävanden med de skilda slag av utsläppskontroller som fastställts i andra delar av gemenskapens miljölagstiftning att säkerställas, som till exempel direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (96/61/EG)<sup>36</sup>. De båda kontrollformerna kommer att förstärka varandra och i varje enskilt fall kommer det att vara det strängaste tillvägagångssättet som är tillämpligt.

Om det visar sig vara nödvändigt att anta enhetliga gränsvärden för utsläpp eller enhetliga miljö kvalitetsstandarder för särskilda ämnen, kommer dessa åtgärder att vara möjliga i enlighet med artikel 18 i direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar respektive artikel 21 i det föreslagna ramdirektivet.

Kommissionen föreslår visserligen inte ett enda ”vattendirektiv” som omfattar alla element i det kombinerade tillvägagångssättet i en enda rättsakt, men genom ramdirektivet skall politiken samordnas utan att en sådan överväldigande och svårhanterlig åtgärd blir nödvändig.

Det viktigaste medlet för att säkerställa denna samordning är åtgärdsprogrammet, som utgör en central del av de planer för avrinningsområdesförvaltning som krävs genom ramförslaget. En av de grundläggande åtgärderna som krävs i programmet enligt artikel 13 är genomförandet av all relevant EG-lagstiftning, inklusive direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar, och andra delar av gemenskapslagstiftning från båda sidor i det kombinerade tillvägagångssättet, som till exempel de som avses i bilaga VI, del A.

Ytterligare en länk mellan de båda aspekterna av kombinerade tillvägagångssättet är att direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar kräver utsläppskontroller som baseras på bästa tillgängliga teknik, men i artikel 10 fastställs att ytterligare åtgärder måste vidtas om den bästa tillgängliga tekniken visar sig vara otillräcklig för att nå upp till miljö kvalitetsstandarderna. I ramdirektivet kommer en del av dessa standarder att föreskrivas.

---

<sup>36</sup> EGT nr L 257, 10.10.1996, s. 26.

Genom ramförslaget får kommissionen möjlighet att utveckla strategier för att ta itu med utsläppsproblemen från specifika förorenande ämnen. Sådana strategier kommer att göra det möjligt att samordna alla olika delar i gemenskapslagstiftningen som berör vattenskydd, i syfte att frambringa en lösning på problemet.

En annan punkt är värd att nämnas i detta sammanhang. En ofta hörd synpunkt på meddelandet var att det inte på ett lämpligt sätt behandlade frågan om farliga ämnen och, i synnerhet, att det inte i tillräcklig grad tog upp vad som kommer att ske med direktivet om farliga ämnen (76/464/EEG)<sup>37</sup>, och de utsläppsgränsvärden och miljökvalitetsmål för enskilda ämnen som antagits enligt dess olika "dotterdirektiv" i framtiden. Farhågor om att vattenövervakningen helt och hållet skulle baseras på ekologiska eller biologiska normer utan hänsyn till farliga ämnen togs också upp. Kommissionen har vidtagit följande åtgärder i samband med denna fråga:

- De krav rörande gränsvärden för utsläpp som ingår i direktivet om farliga ämnen, och som baseras antingen på bästa tillgängliga teknik eller på miljökvalitetsmål, kommer att ersättas av de gränsvärden för utsläpp som krävs enligt direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar, och som grundar sig på bästa tillgängliga teknik. Det förslag som kommissionen överväger att ta fram för att täcka industrier som inte berörs av direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar, tillsammans med detta direktiv, kommer att göra delen om gränsvärden för utsläpp i direktivet om farliga ämnen överflödig.
- Kommissionen har beaktat vad som återstår av direktivet om farliga ämnen för att se vad som kan vara värt att behålla. De enda återstående elementen av betydelse är åtgärdsprogrammen för ämnen i förteckning II, och mekanismen för antagande av miljökvalitetsmål för enskilda ämnen eller grupper av ämnen.
- Programmen kommer att ombesörjas av de åtgärdsprogram som krävs enligt artikel 13 i det föreslagna ramdirektivet.
- De befintliga kvalitetsmålen i dotterdirektiven har också införlivats i ramen via en hänvisning i bilaga X. Dessa miljökvalitetsstandarder kommer därför att vara tillämpliga i hela gemenskapen när väl direktivet har antagits. Ytterligare miljökvalitetsstandarder kan komma att bli antagna genom särskilda direktiv som riktar sig till individuella ämnen eller grupper av ämnen som man finner lämpliga.
- Det tillvägagångssätt som i det föreslagna ramdirektivet valts för att behandla föroreningar kan sammanfattas enligt följande:
  - inkluderandet av en förteckning över förorenande ämnen i bilaga VIII,
  - bestämmelsen i artikel 21.4 för antagande av miljökvalitetsstandarder för förorenande ämnen och deras inkluderande i bilaga X,
  - kravet i artikel 6 och bilaga III att bedöma föroreningar genom punktkällor och diffusa källor,

---

<sup>37</sup> EGT nr L 129, 18.5.1976, s. 23.

- kravet i artikel 10 och bilaga V för övervakning av vattenresurser vad gäller förekomsten av förorenande ämnen,
  - kravet i artikel 4, och genom definitionerna av "god ytvattenstatus" och "god grundvattenstatus", att respektera att miljö kvalitetsstandarderna utgör en del av de övergripande miljömålen i direktivet,
  - kraven i artiklarna 13 och 14 om att särskilda åtgärder skall vidtas där miljö kvalitetsstandarderna inte efterlevs, och
  - mekanismen i artikel 21 som tillåter kommissionen att rationalisera och samordna sina strategier för att ta itu med enskilda förorenande ämnen och, när det anses nödvändigt, anta nya miljö kvalitetsstandarder eller vidta andra lämpliga åtgärder.
- Kommissionen har inte ansett det nödvändigt att föreslå ett upphävande av direktivet om farliga ämnen och dess fem dotterdirektiv. Det kommer emellertid att bli möjligt att upphäva dem när ramdirektivet, direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar och direktivet om industrier som inte omfattas av direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar är fullt genomförda.
- De enda miljö kvalitetsstandarder som för tillfället är inkluderade i bilaga X är de som återfinns i dotterdirektiven till direktivet om farliga ämnen. Det är inte helt tillfredsställande att överföra dessa standarder utan att se över dem mot bakgrund av nya vetenskapliga rön, men kommissionen ansåg att detta skulle ha fördröjt antagandet av ramdirektivet i onödan. Enligt artikel 21 i direktivet har kommissionen emellertid rätt att utveckla "strategier" för enskilda ämnen och följaktligen att beakta behovet av miljö kvalitetsstandarder. Kommissionen har för avsikt att på ett tidigt stadium se över de ämnen som täcks av dotterdirektiven, bland annat utgående från vetenskapliga och tekniska framsteg vad gäller ekotoxikologiska metoder för riskbedömning och behovet av anpassning av laboratorieresultat till de verkliga förhållandena i vattenmiljön.

### **3.2 Förorening från diffusa källor**

Termen *förorening från diffusa källor* täcker en rad vitt skilda fenomen, och det enda de egentligen har gemensamt är att de är föroreningar som inte kommer från en punktkälla. Eftersom myndigheterna blivit mer framgångsrika med att lösa problemen med föroreningar från punktkällor, har de diffusa källorna relativt sett blivit mer och mer viktiga och kräver därför åtgärder. Detta är dock ett område där det inte går att finna en enkel, allomfattande lösning, utan där lösningsmöjligheterna är lika mångfaldiga som problemen.

Syftet med det föreslagna ramdirektivet är inte att införliva alla lösningar i ett enda direktiv. Problemen med nitratföroreningar från jordbruket kommer även fortsättningsvis att omfattas av nitratdirektivet (91/676/EEG)<sup>38</sup>. Direktivet om växtskyddsmedel (91/414/EEG)<sup>39</sup> och det föreslagna biociddirektivet (KOM (93) 352 och KOM (95) 387 - COD 465)<sup>40</sup> kommer även i fortsättningen att vara de viktigaste instrumenten i kampen mot föroreningar från dessa ämnen, och ramdirektivet kräver inga ändringar i dessa

<sup>38</sup> EGT nr L 375, 31.12.1991, s. 1.

<sup>39</sup> EGT nr L 230, 19.8.1991, s. 1.

<sup>40</sup> EGT nr C 239, 5.9.1993, s. 1 och C 261, 6.10.1995, s. 5.

direktiv. Om det anses nödvändigt kan olika former av produktkontroller upprättas i enlighet med direktivet om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat (beredningar) (76/769/EEG)<sup>41</sup>.

Ramdirektivet omfattar däremot bestämmelser som syftar till att förbättra samordningen av sådana strävanden. Det inkluderar ett krav enligt artikel 6 om att de behöriga myndigheterna skall göra en bedömning av omfattningen och lokaliseringen av föroreningar från diffusa källor, samt en mekanism för identifiering och behandling av sådana problem på lokal, nationell och gemenskapsnivå (se avsnitt 4.1).

### **3.3 Gemensamma standarder**

En del krav har rests om gemensamma och enhetliga standarder över hela gemenskapen. Kommissionen anser att enhetliga gränsvärden för utsläpp och kvalitetsstandarder är lämpliga i en del fall, men att detta inte alltid är rätt politisk väg att gå. I en del fall kommer lokala omständigheter att kräva olikheter i de specifika standarder som fastställts. Det är emellertid viktigt att fastställa enhetliga standarder när detta krävs och att säkerställa att den övergripande ambitionsnivån, de övergripande miljömålen, fastställs på en gemensam och ambitiös nivå.

#### **3.3.1 Gränsvärden för utsläpp**

I själva ramdirektivet fastställs inte några gränsvärden för utsläpp, däremot samordnas de gränsvärden som krävs i andra rättsakter, framförallt i direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (96/61/EG)<sup>42</sup>. I detta direktiv krävs inga genomgående gemensamma gränsvärden för utsläpp, men däremot en mekanism enligt artikel 18 för fastställande av sådana gemensamma gränsvärden om detta anses nödvändigt. Ramdirektivet innehåller ingenting som möjliggör avvikelser i någon form från kraven i direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar.

#### **3.3.2 Miljömässiga kvalitetsstandarder**

I bilaga X i ramdirektivet har de olika miljökvalitetsstandarderna från dotterdirektiven till direktivet om farliga ämnen (76/464/EEG)<sup>43</sup> (i vilka de, på ett ganska förvirrande sätt, anges som "miljökvalitetsmål") tagits upp. Dessa standarder var tidigare endast tillämpliga i de medlemsstater som hade valt att använda tillvägagångssättet med "kvalitetsstandarder" i direktivet om farliga ämnen. Genom ramdirektivet blir de numera tillämpliga över hela gemenskapen. I artikel 21.4 i ramdirektivet beskrivs även en mekanism för fastställande av nya gemensamma kvalitetsstandarder där detta anses lämpligt.

---

<sup>41</sup> EGT nr L 262, 27.9.1976, s. 20.

<sup>42</sup> EGT nr L 257, 10.10.1996, s. 26.

<sup>43</sup> EGT nr L 129, 18.5.1976, s. 23.



### **3.3.3 Miljökvalitetsmål**

De övergripande miljökvalitetsmålen i direktivet fastställs i artikel 4. Dessa mål innebär att man skall uppnå eller upprätthålla en "god" kvalitetsnivå för alla yt- och grundvattenresurser, och uppnå standarderna eller målen för "skyddade områden" före utgången av år 2010. Dessa mål är gemensamma i hela gemenskapen.

Ett fåtal mindre undantag från åläggandet att uppnå en "god" kvalitetsnivå, eller från tidtabellen för att uppnå detta, tillåts enligt de stränga villkor som fastställs i artiklarna 4.3 och 4.4.

"God kvalitetsnivå" definieras i artikel 2 och utgör en gemensam ambitionsnivå för hela gemenskapen. Bilaga V fastställer de grundläggande kriterierna för övervakning av denna nivå. För ytvattenresurser inkluderar det ekologisk övervakning av den fysikalisk-kemiska, biologiska och fysiska karakteristiken hos vattensamling, såväl som kemisk övervakning för de förorenande ämnen som avses i bilaga VIII. För grundvattenresurser inkluderar det övervakning av grundvattenkvantiteten och kemisk övervakning för de ämnen som avses i bilaga VIII. Fler detaljer finns i bilaga V i direktivet.

Det är tydligt att det naturliga tillståndet för yt- och grundvattenresurserna varierar enormt inom gemenskapen, och det är därför inte alltid möjligt eller önskvärt att fastställa identiska metoder eller parametrar som gäller under alla omständigheter. Kommissionen anser dock att grundläggande kriterier har fastställts för de tekniska bilagorna vilket, kombinerat med den breda definitionen av god kvalitetsnivå i artikel 2, kommer att säkerställa rättvisa jämförelser, och garantera att miljömålen i artikel 4 verkligen anammas av alla medlemsstater.

Kommissionen lät nyligen genomföra en undersökning om de ekologiska kvalitetsaspekterna av ytvattenövervakning. Undersökningen visade att ett sådant tillvägagångssätt är möjligt och kan utvecklas inom den tidsram som avses i ramdirektivet. Kopior av rapporten och av kommissionens sammanfattning kan erhållas från enhet D1 i DG XI.

### **3.4 Samordning inom avrinningsdistrikten**

Kommissionen har noterat att konsultationerna visat att det så gott som genomgående finns stöd för att låta avrinningsdistrikten vara den grundläggande och naturliga enheten för skydd och användning av vatten. I förslaget till ramdirektiv fastställs därför avrinningsområdet som den primära administrativa enheten för vattenförvaltning. Även om förslaget kräver att övervakning och upprättande av åtgärdsprogram etc. skall genomföras för alla avrinningsområden, tillåter det en samordning av administrativa insatser som alternativ till pålagor från en byrå eller myndighet. Den behöriga myndigheten kan alltså ha ett specifikt, och till och med begränsat ansvar inom den samordnade administrativa strukturen, eller vara en fullt utbyggd, centraliserad myndighet, beroende på de administrativa traditionerna i de berörda medlemsstaterna.

### **3.5 Övervakning och Europeiska miljöbyrå**

En stor del av det föreslagna ramdirektivet om vattenresurser rör insamlandet av olika typer av information om miljöns tillstånd och belastning. Informationen samlas in först och främst av operativa skäl, för att ge underlag till beslutsfattande inom de enskilda avrinningsområdena. Informationen utgör emellertid också en potential för övervakning av det slag som utförs av nationella myndigheter, Europeiska miljöbyrå och kommissionen (i synnerhet då Eurostat, den gemenskapsmyndighet som är ansvarig för statistik) för att identifiera trender och ge underlag för beslutsfattande på nationell och gemenskapsnivå. Kommissionen har därför haft täta kontakter med Europeiska miljöbyrå under den förberedande fasen för detta förslag. Eurostats insamling och behandling av information om miljöns tillstånd och belastning är lika viktig för denna uppgift, och ett starkt engagemang från båda institutioner kommer att säkerställas vid genomförandet av ramdirektivet.

Byrån håller för närvarande på med utformningen av ett övervakningsnät bestående av kontrollstationer, utgående från befintliga stationer, och vid behov kompletterat med ytterligare stationer för att ge en övergripande bild av situationen. De övervakningsprogram som föreskrivs i detta förslag kommer att ge byrån fler stationer för utvecklingen av sitt nät.

### **3.6 Delfinansiering från gemenskapen**

Under de senaste åren har en ökad delfinansiering av miljöinfrastruktur och andra investeringar från gemenskapens sida blivit en allt viktigare del av prioriteringarna för den regionala utvecklingen i medlemsstaterna, särskilt inom mål 1- och 6-områden, och inte minst genom initiativ som till exempel reformen av strukturfonderna 1988. För perioden 1994-99 har ungefär 8 miljarder ecu (1994 års priser) investerats i miljöprojekt i medlemsstaterna enligt de varierande regionala målen för fonderna.

Mellan 1993 och 1995 har dessutom över 1,7 miljarder ecu engagerats i en mängd projekt rörande infrastrukturen för vattenförvaltningen i de fyra berörda medlemsstaterna.

Det finns även medel tillgängliga för projekt inom vattensektorn från Europeiska investeringsbanken (EIB).

Detta förslag kommer ytterligare att stärka den grund på vilken investeringsbehoven bedöms och kommer att förbättra den regionala planeringsprocessen, nu och i framtiden.

### **3.7 Avgifter för vattenanvändning**

Uttag och konsumtion av yt- och grundvatten för konsumtion och utsläpp av föroreningar i ytvatten utgör olika sätt att använda vatten. Dessa aktiviteter, såväl som en del vattenanvändning på platsen, kan orsaka skador på miljön om de inte kontrolleras och regleras, och har givit upphov till mängder av lagstiftning som kommer att samordnas inom ramen för detta direktiv. Medan kommissionen är medveten om hur svårt det är att bestämma den exakta källan för diffusa föroreningar, anser den att kostnaden för denna

form av föroreningar omfattas av befintlig lagstiftning som följer principen om att förorenaren betalar, till exempel nitratdirektivet.

Det finns dock utrymme för att förbättra effektiviteten av vattenanvändningen och de miljöbestämmelser som relaterar till dess användning, genom att säkerställa att vattenpriset korrekt speglar de faktiska kostnaderna, inklusive miljö- och resurskostnaderna. Denna tanke saknades i kommissionens meddelande, men växte fram i samband med konsultationerna. Detta skulle kunna vara ett medel för att bättre genomföra principen om att förorenaren betalar inom denna sektor.

I detta syfte föreskrivs det i artikel 7 i direktivet att en ekonomisk analys av olika typer av vattenanvändning skall genomföras. Denna analys kommer bland annat att ge en mer realistisk bild av de ekonomiska kostnaderna för de olika typerna av vattenanvändning inom avrinningsdistrikten. I artikel 12 föreskrivs sålunda att priserna för vattenanvändningen skall spegla de faktiska kostnaderna på ett korrekt sätt.

Vattenavgifter som mer korrekt speglar de kostnader som läggs på samhället och dess ekonomi är ett sätt att främja en effektiv hantering av efterfrågan på en alltmer knapp resurs, och fungerar därför som ett incitament. Dessutom kommer avgifterna att bidra till att de nödvändiga medlen ställs till förfogande för vattensektorn och att miljöskyddsåtgärder och förebyggande åtgärder erhåller finansiellt stöd. Därför har de också en ekonomisk funktion.

För de olika former av vattenanvändning som detta direktiv omfattar kan följande huvudsakliga kostnadselement nämnas:

- Kostnaderna för de nödvändiga tjänsterna för vattenanvändningen. Dessa tjänster rör i huvudsak uttag och distribution av sötvatten, och insamling och rening av avloppsvatten. Mer allmänt rör de alla de åtgärder för förebyggande och kontroll av föroreningar som krävs av offentliga myndigheter, i huvudsak genom lagstiftning. Priser eller avgifter som speglar alla kostnader för dessa tjänster kallas självkostnadstäckande priser.
- Miljökostnader och kostnader för förbrukning av resurser. Dessa kan påverkas både av de hydrologiska och socio-ekonomiska, och de rättsliga och administrativa förhållandena inom flodområdet. De utgörs av kostnader för miljöskador som vissa vattenanvändare lägger på andra användare, inklusive framtida användare, eller på samhället som helhet, samt av kostnaderna för förlorade möjligheter för andra vattenanvändare när resurserna belastas utöver deras naturliga påfyllnings- eller återhämtningsgrad.

Genom samråd med medlemsstaterna, särskilt med gruppen av miljöekonomier från medlemsstaterna (ENVECO), och med andra intresserade parter, har man kommit fram till att principen för självkostnadstäckande priser för all vattenanvändning är en god princip för en sund vattenförvaltning. Ett antal medlemsstater (Danmark, Tyskland, Nederländerna, Sverige, Förenade kungariket, samt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, Island) har redan genomfört principen med självkostnadstäckande priser för insamling och rening av avloppsvatten, såväl som för uttag och distribution av sötvatten, eller är på väg

att göra detta. Andra medlemsstater tillämpar partiell kostnadstäckning eller lagstiftning som har den effekten (Belgien, Frankrike, Italien, Österrike, Portugal, Finland, samt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, Norge).

I artikel 12 i detta direktiv föreskrivs att medlemsstaterna senast 2010 skall säkerställa att alla kostnader (så som de specificerats) för alla tjänster som har samband med vattenanvändning täcks fullständigt, dvs. från alla användare inom alla ekonomiska sektorer, (inom varje ekonomisk sektor efter uppdelning av all vattenanvändning i minst de tre följande ekonomiska sektorerna: hushåll, industri och jordbruk). Dessa bestämmelser syftar till att minska direkta statsstöd som vanligtvis betalas genom skatteintäkter, subventioner mellan ekonomiska sektorer, och subventioner mellan nuvarande och framtida användare (bestämmelser för uppbyggande av reserver).

Tillgängliga uppgifter om subventionering för tjänstekostnader mellan ekonomiska sektorer antyder att subventioner från hushållen till industrin förekommer i de rikare regionerna i gemenskapen, och från industrin till hushållen i de fattigare regionerna. I de delar av gemenskapen som präglas av en avsevärd belastning på vattenresurserna förekommer också subventioner från hushållen och industrin till jordbruket, till exempel i form av uttag av vatten uppströms genom principen ”först till kvarn får först mala”, eller genom oredovisade utsläpp. Genomförandet av självkostnadstäckande priser genom ekonomiska sektorer syftar till att öka öppenheten för de ekonomiska transaktionerna i sammanhanget. Öppenhet är viktigt, inte minst för att bedöma frågor som rör snedvridning av konkurrensen för all vattenanvändning som inte rör hushållen. En sektorsvis kostnadstäckning kan också förhindra vissa missbruk till följd av monopolsituationer.

I artikel 12 föreskrivs också att medlemsstaterna där detta är lämpligt skall säkerställa att vattenpriset också speglar miljökostnaderna och kostnaderna för resursförbrukning. Till en del har detta redan genomförts i åtskilliga medlemsstater, än så länge genom skatter och avgifter för vattenförorening eller -uttag (t.ex. i Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrike, Nederländerna och Finland). Bestämmandet av nivåerna för dessa avgifter skall baseras på beräkningar av skadorna från vattenföroreningen och vattenuttaget i fråga, samt på kunskap om variationerna i efterfrågan. Den ekonomiska analys som krävs enligt artikel 7 är avsedd att tillhandahålla den nödvändiga informationen. Det är viktigt att notera att dessa ekonomiska analyser måste genomföras på avrinningsdistriktsnivå, eftersom detta är den nivå där effekterna på miljön och andra delar av samhället lättast kan förstås.

Prisskillnader till följd av skillnader i naturförhållanden inom olika avrinningsdistrikt skall inte ses som snedvridningar av konkurrensen, så länge de realistiskt speglar de berörda miljö- och resursförbrukningskostnaderna.

Öppenhet och jämförbarhet vad gäller ekonomiska bedömningar och prisberäkningar kommer att säkerställas genom gemensamma principer i direktivet, vilket torde underlätta utbytet av erfarenheter och leda till att de behöriga myndigheterna utvecklar det kunnande som krävs för rationell vattenförvaltning, och till att allmänheten engagerar sig mer. I detta syfte har gemensamma principer för den ekonomiska analysen av vattenanvändningen skisserats i artikel 7. De tekniska specifikationerna återfinns i bilaga II.

Medlemsstaterna skall själva bestämma hur de vill uppfylla åliggandet att täcka självkostnaden, och i synnerhet om, hur och när de skall ta ut de avgifter som motsvarar

miljö- och resurskostnaderna. Därvid skall hänsyn tas till undantagen i artikel 12. I huvudsak speglar dessa avgifter helt enkelt de faktiska kostnaderna.

### **3.8 Nätverk och sammankomster vart annat år**

Listan över behöriga myndigheter och namnen på korrespondenter kommer att utgöra ett naturligt nätverk med sakkunniga inom vattenområdet, inklusive vattenanvändare, vilket kommissionen menar skulle kunna vara en extremt värdefull resurs. Kommissionen avser särskilt att arrangera regelbundna konferenser med alla korrespondenter eller sakkunniga, möjligen vartannat år, för att diskutera områden av gemensamt intresse och jämföra de olika tillvägagångssätt som tillämpas. Andra aktiviteter, som till exempel publicering av en nätverkstidning, utveckling av yrkesutbildnings- och utbildningsmaterial eller utbyte av experter, kan också övervägas. Kommissionen välkomnar förslag inom detta område.

## **4. EKONOMISK ANALYS**

### **4.1 Inledning**

Kommissionen anammar principen om att alla förslag bör åtföljas av ekonomiska analyser, men är medveten om att det i vissa fall saknas detaljerade upplysningar för sådana analyser. Så är fallet med ramdirektivet om vattenresurser.

Det ligger en viss ironi i det faktum att ramdirektivet är utformat för att upprätta många av de informationsinsamlande mekanismerna som skulle gjort det möjligt att framställa en mer komplett ekonomisk analys av själva förslaget.

I detta förslag krävs samtidigt övervakning av miljötillståndet och åtgärder för att säkerställa att tillståndet är "gott". Den tillgängliga informationen om miljötillståndet är därför otillräcklig för att fastställa exakt vilka ytterligare åtgärder som krävs. Fram tills dess att övervakningskraven i förslaget har genomförts kommer det inte att vara möjligt att exakt förutsäga hur omfattande stödåtgärder som krävs eller hur mycket de skulle kunna kosta.

I den ekonomiska analysen bör endast kostnaderna och fördelarna med detta specifika förslag behandlas. Kommissionen måste därför utgå ifrån att andra direktiv är fullständigt genomförda, i synnerhet direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (91/271/EEG)<sup>44</sup>, badvattendirektivet (76/160/EEG)<sup>45</sup>, nitratdirektivet (91/676/EEG)<sup>46</sup>, direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (96/61/EG)<sup>47</sup> samt all övriga som ingår i förteckningen i bilaga VI, del A. I många fall är dessa direktiv antingen felaktigt genomförda av medlemsstaterna, eller så håller de fortfarande på att genomföras. Fram tills dess att åtgärderna är fullständigt genomförda och börjat ge effekt på miljön är det, som sagt, svårt att bedöma hur mycket mer som kommer att krävas enligt ramdirektivet.

<sup>44</sup> EGT nr L 135, 21.5.1991, s. 40

<sup>45</sup> EGT nr L 31, 5.2.1976, s. 1.

<sup>46</sup> EGT nr 375, 31.12.1991, s. 1.

<sup>47</sup> EGT nr L 257, 10.10.1996, s. 26.

Med tanke på ovanstående svårigheter anser kommissionen att alla siffror och kostnadsberäkningar eller finansiella nyttoaspekter i bästa fall är opålitliga och i värsta fall direkt missvisande eller felaktiga. Den följande analysen kommer därför att koncentreras på de kostnader och fördelar som har med förslaget att göra, och kommer att lägga fram siffror endast för en uppskattning av övervaknings- och förvaltningskostnadernas omfattning.

Kommissionen anser att kostnaderna för detta förslag förmodligen kommer att vara acceptabla under den tidsram man räknar med och att de åtgärder som skisseras i förslaget är nödvändiga för en långsiktigt hållbar vattenpolitik inom gemenskapen. Kommissionen är dock medveten om att medlemsstaterna, när de nu har ett förslag på bordet, mycket väl skulle kunna ta fram bättre underbyggda ekonomiska analyser av förslaget än vad kommissionen har haft möjlighet att göra. Kommissionen skulle välkomna alla sådana analyser som utförs av medlemsstaterna, och medlemsstaterna uppvisade under de konsultationer som föregick antagandet av detta förslag en stark vilja tillhandahålla sådan information när detta var möjligt. Om sådana undersökningar mot förmodan skulle visa att kostnaderna för de enskilda medlemsstaterna eller för det privata näringslivet är oskäligt höga eller onödiga, kommer kommissionen att inleda en konstruktiv dialog med rådet (och, om så behövs, med Europaparlamentet) om i vilken omfattning förslaget bör ändras.

## **4.2 Kostnader**

De huvudområden inom vilka kommissionen bedömer att förslaget kommer att leda till betydande kostnader är följande.

### **4.2.1 Administrativa kostnader för medlemsstaterna**

Utnämmandet av behöriga myndigheter kommer att innebära administrativa kostnader. Dessutom kommer löpande kostnader att uppstå för dessa organisationer, även om den förbättrade samordningen och en bättre bakgrundsinformation också borde leda till en förbättrad kostnadseffektivitet inom administrationen (stordriftsfördelar). Driftskostnaderna kan vara närmare noll i små avrinningsdistrikt med "god vattenkvalitet" och med etablerade samordningsförfaranden och fungerande kontrollsystem där kostnaderna uppvägs av administrativa synergier. I jämförelse kan de administrativa kostnaderna för andra avrinningsdistrikt uppgå till 0,5 miljon ecu/år (exklusive övervakning).

Medlemsstaterna måste upprätta ett system för bemyndigande eller tillstånd för att kunna kontrollera vattenuttaget, där sådana system inte redan är i drift. De måste också upprätta ett system för uttag av avgifter för vattenanvändning. Kostnaderna för dessa system beror i huvudsak på vilket system som redan är genomfört och verkställt på ett korrekt sätt. I medlemsstater med korrekt verkställda tillståndssystem kan sålunda de tillkommande kostnaderna för avgiftssystemen vara väldigt låga. Upprättandet av dessa system kan emellertid leda till höjda kostnader per vattenuttagstillstånd eller per enhet förorening som släpps ut.

Myndigheterna måste hädanefter konsultera allmänheten i högre grad än vad som generellt är fallet för tillfället och måste också bära de kostnader som detta innebär.

#### **4.2.2 Övervakningskostnader**

Medlemsstaterna kommer att bära de ytterligare kostnader som övervakningen för med sig. Till största delen kommer den att bestå av övervakning av yt- och grundvattenstatusen, tillsammans med övervakning av vattenresurser som används för uttag av dricksvatten. Detta kommer att innebära en ökning av den nuvarande övervakningsnivån, i synnerhet vad gäller grundvattenresurserna och ytvattenresursernas ekologiska status.

För det föreslagna direktivet om ekologisk vattenkvalitet har de tillkommande och relaterade kostnaderna uppskattats till 350 miljoner ecu/år, vilket grovt sett representerar 1 ecu per medborgare årligen. Insamlandet av prover för kontroll av "vattenkvalitet", dvs. inklusive kemiska och kvantitativa aspekter, kan fördubbla denna siffra. En del av denna övervakning har redan gjorts av vissa medlemsstater, men i synnerhet för en del medlemsstater kommer de nödvändiga övervakningsåtgärderna för grundvatten kräva större ansträngningar. Enligt en nyligen utförd undersökning kan kostnaden för övervakning av grundvattnets tillstånd (kvalitet och kvantitet) mycket grovt beräknas till 30 miljoner ecu för gemenskapen i sin helhet, där övervakning av kvantiteten utgör ca 10 %. Den största delen av dessa kostnader åsamkas av krav som redan finns i den befintliga lagstiftningen på gemenskaps- eller nationell nivå.

Förutom att rent fysiskt övervaka vattenstatusen måste myndigheterna slutföra karaktärsanalysen av avrinningsdistrikten, översynen av mänsklig verksamhets inverkan på miljön, den ekonomiska analysen av vattenanvändningen inom avrinningsdistrikten och registret över skyddade områden. Förmodligen kommer inget av detta att vara lika arbetskrävande som övervakningskraven.

#### **4.2.3 Kostnader för de privata hushållen**

Kravet på att vattenanvändningen skall avgiftsbeläggas så att självkostnaden täcks kan påverka hushåll som har en hög vattenkonsumtion, men undantagen för att tillåta en grundnivå för vattenanvändning i hushåll till ett skäligt pris borde mildra kostnadsökningarna för de flesta användarna.

#### **4.2.4 Kostnader för industri och jordbruk**

Där åtgärder enligt befintlig gemenskaps- och nationell lagstiftning har visat sig vara otillräckliga för att skydda vatten och vattenmiljö, kan näringslivet uppmanas att vidta ytterligare åtgärder. Jordbrukare och fiskare kan också uppmanas att vidta liknande åtgärder. Dessa åtgärders omfattning kommer att vara svåra att bedöma innan övervakningsprogrammen har slutförts.

Kravet på tillstånd för uttag av vatten och för avgiftsbeläggning av vattenanvändningen som täcker självkostnaden förväntas inte få någon större inverkan på dessa sektorer, eftersom de ofta redan täcker sina kostnader själva. Åtgärder som tar ytterligare hänsyn till miljö- och resurskostnaderna, beroende på vilken form av åtgärder medlemsstaterna vidtar,

kan i hög grad att påverka vissa områden i gemenskapen vid vissa tider på året. En del av dessa tillkommande kostnader kommer att uppvägas av en förbättrad kostnadseffektivitet vid vattenanvändningen. Dessa kostnader kommer att spegla regionala variationer vad gäller vattenbrist inom gemenskapen och kommer därför att ha olika påverkansgrad i olika områden och möjligen också vid vissa tider på året. Det kan framförallt vara så att avgifter för miljökostnader och kostnader för resursförbrukning vid uttag av vatten inom jordbrukssektorn skulle kunna leda till permanenta förändringar i jordbrukens aktivitetsmönster för att säkerställa hållbarhet på lång sikt. Dessa kostnader innebär emellertid att kostnader som för närvarande bärs av samhället i sin helhet, antingen ekonomiskt eller genom en försämring av miljön, läggs på de egentliga förbrukarna. Medlemsstaterna skall själva, inom ramen för de regler som styr den inre marknaden, välja vägar som mildrar de effekter som bedöms vara orättvisa.

#### **4.2.5 Kostnader för fysiska förbättringar av vattendrag och vatteninfrastruktur**

Medlemsstater, lokala myndigheter och markägare kan tvingas att göra fysiska förbättringar för ytvattenansamlingar, och vidta åtgärder för att förbättra nypåfyllningen av grundvattenresurserna. I vilken omfattning sådana åtgärder kommer att bli nödvändiga kommer övervakningsprogrammen att visa.

Det kan också förekomma fall där de anläggningar för rening av avloppsvatten från tätbebyggelse som krävs enligt direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (91/271/EEG)<sup>48</sup> bedöms att vara otillräckliga och ytterligare förbättringar blir nödvändiga.

Det är möjligt att den förbättrade insynen i vattenförvaltningen, tillsammans med införandet av självkostnadstäckande avgifter, kommer att resultera i krav från allmänheten på förbättrad infrastruktur för vattenresurserna (särskilt vad gäller läckande rör), även om sådana förbättringar inte krävs i förslaget.

#### **4.2.6 Förlust av arbetstillfällen**

En del av de kostnader som nämns ovan kan medföra förluster av arbetstillfällen i de relevanta branscherna.

### **4.3 Fördelar**

De huvudsakliga områden inom vilka kommissionen bedömer att förslaget kommer att leda till betydande fördelar är följande. I många fall är det inte möjligt att uttrycka fördelarna i ekonomiska siffror.

#### **4.3.1 Fördelar med en effektivare vattenpolitik**

Den information som samlas in som ett resultat av de olika övervaknings- och bedömningskraven i förslaget, och användningen av avrinningsområdesförvaltning, borde leda till en förbättring av åtgärdernas effektivitet genom en bättre fokusering av dessa. Det kan också leda till att potentiella problem upptäcks tidigare, och att de därigenom kan

---

<sup>48</sup> EGT nr L 135, 21.5.1991, s. 40.



avhjälpas på ett tidigt stadium till lägre kostnader. Slutligen kan det leda till en effektivare fördelning av de knappa vattenresurserna. Det tryck som är ett resultat av allmänhetens deltagande och insyn kan leda till högre produktivitet inom vattensektorn och sålunda minska kostnaderna för de tjänster som erbjuds.

#### **4.3.2 Fördelar med minskade kostnader för vattenrening**

Förslaget borde leda till en förbättring av söt- och grundvattenkvaliteten (och bidra till att förhindra ytterligare kvalitetsförsämringar), vilket kommer att leda till en minskning av kostnaderna för vattenreningen (och framtida kostnader).

En enkel beräkning kan visa omfattningen av dessa kostnader: Om 0,1 % av de 170 miljarder m<sup>3</sup> ytvatten som leds bort årligen inom gemenskapen (för alla syften) skulle genomgå en avancerad reningsprocess för att ta bort föroreningar (t.ex. bekämpningsmedel) skulle de nödvändiga investeringarna överstiga 600 miljoner ecu. En allvarlig försämring av grundvattenkvaliteten skulle höja denna siffra betydligt.

#### **4.3.3 Fördelar med förbättrad ekologisk hållbarhet i fråga om vattenresurserna**

Vattenbrist på grund av dålig vattenrening utgör en reell kostnad för jordbruket och industrin, och är samtidigt en allvarlig olägenhet och potentiell hälsorisk för användare i hushållen. Förslaget borde bidra till att förbättra förvaltningen av yt- och grundvatten och uppmuntra till bättre effektivitet vid vattenanvändningen genom den prissättningsmekanism som föreslås. Detta borde bidra till ekologiskt hållbar och pålitlig vattenförsörjning. Följande exempel illustrerar storleksordningen för användningen i hushållen: Om 50 miljoner européer varje dag köper en liter flaskvatten till en kostnad av 0,5 ecu per liter, på grund av minskat förtroende för kranvattenkvaliteten, skulle detta representera en årlig utgift på ca 10 miljarder ecu.

#### **4.3.4 Fördelar med ett ökat skönhetsvärde för ytvattenresurserna**

Förslaget skall bidra till att förbättra kvaliteten på bad- och rekreationsvatten. Det skall också leda till förbättrad ekologisk kvalitet i vatten- och våtmarksmiljöer som besöks av turister och lokalbefolkning. Ekonomiska analyser har visat att skönhetsvärdena kan vara betydande och faktiskt uppväga kostnaderna för övervakning.

#### **4.3.5 Fördelar för bevarandet av naturliga livsmiljöer och djur- och växtarter**

Förslaget skall bidra till att skydda naturliga livsmiljöer och djur- och växtarter, både i vattendrag och i våtmarker och omgivande områden.

#### **4.3.6 Fördelar för sysselsättningen**

Trots den förväntade förbättringen av kostnadseffektiviteten kommer förslaget att skapa arbetstillfällen i samband med administration av vattenpolitiken, övervakningen av vatten och projekt för förbättringar av miljön och vattenresursinfrastrukturen. Vattenresursernas ökade skönhetsvärde kommer att säkerställa de befintliga jobben och kan också leda till skapande av arbetstillfällen inom områdena för turism och rekreation.

#### **4.4 Slutsats**

Osäkerheterna som beskrivits i inledningen och de kostnader och fördelar som behandlas ovan innebär att kommissionen inte på ett korrekt sätt kan nettovärdera det föreslagna ramdirektivet om vattenresurser. Det måste dock anses klargjort att kommissionen anser att de övergripande fördelarna väger tyngre än kostnaderna, i synnerhet när så mycket av kostnaderna uppkommer genom att kostnader som för närvarande betalas genom en försäkring och uttömning av resurserna, genom skador på vatten- och våtmarksmiljöer, och genom transfereringar och subventioner från andra sektorer i ekonomin läggs på de faktiska användarna.

#### **5. BEDÖMNING AV INVERKAN PÅ NÄRINGSLIVET**

Många av de argument som fastställs i den ekonomiska analysen är på motsvarande sätt tillämpliga på bedömningen av inverkan på näringslivet. Avsnitten 5.2 och 5.3 i denna analys innehåller hänvisningar till text om förslagets inverkan på näringslivet.

Kommissionen känner inte till några fakta som skulle kunna tyda på att den inverkan kravet på självkostnadstäckande priser skulle ha på små och medelstora företag skulle leda till avsevärda prisförändringar i jämförelse med ett förväntat basscenario.

#### **6. FINANSIELLT UTLÅTANDE**

Ett finansiellt utlåtande finns som bilaga till denna motivering.

Förslag till  
**RÅDETS DIREKTIV**  
om upprättande av en ram för gemenskapsåtgärder på området för vattenpolitik

-----

**EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV**

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 130s.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag<sup>49</sup>,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande<sup>50</sup>,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande<sup>51</sup>,

i enlighet med det i artikel 189c i fördraget angivna förfarandet i samarbete med Europaparlamentet<sup>52</sup>, och

med beaktande av följande:

1. Tillhandahållandet av vatten är en tjänst av allmänt intresse, i enlighet med kommissionens meddelande - Tjänster av allmänt intresse i Europa, KOM(96) 443, slutlig<sup>53</sup>
2. Detta direktiv syftar till att upprätthålla och förbättra vattenmiljön i gemenskapen. Detta mål rör först och främst kvaliteten hos de berörda vattenresurserna. Kvantitetskontroll är ett element vid tillförsäkrandet av en god vattenkvalitet och därför bör kvantitetsåtgärder som främjar målet att säkerställa en god kvalitet upprättas,
3. Trycket på vattenresurserna i gemenskapen ökar ständigt på grund av den allt större efterfrågan på tillräckliga kvantiteter av kvalitativt bra vatten för alla syften. Den 10 november 1995 lade Europeiska miljöbyrån<sup>54</sup> fram en uppdaterad rapport om miljötillståndet vilken bekräftade behovet av åtgärder för att skydda gemenskapens vattenresurser i kvalitativa såväl som kvantitativa termer.
4. Slutsatserna från ministerseminariet om gemenskapens vattenpolitik i Frankfurt 1988 pekar på behovet av gemenskapslagstiftning som omfattar ekologiska kvalitetsaspekter. I sin resolution av den 28 juni 1988<sup>55</sup> anmodade rådet

---

<sup>49</sup> Hänvisning till EGT

<sup>50</sup> Hänvisning till EGT

<sup>51</sup> Hänvisning till EGT

<sup>52</sup> Hänvisningar i EGT till Europaparlamentets yttrande, rådets gemensamma ståndpunkt och Europaparlamentets beslut.

<sup>53</sup> EGT nr C 281, 26.9.1996, s. 3.

<sup>54</sup> Rapport om miljön i Europeiska unionen - 1995, Europeiska miljöbyrån, Köpenhamn 1995.

<sup>55</sup> EGT nr C 209, 9.8.1988, s. 3.

kommissionen att föreslå lämpliga åtgärder för att förbättra den ekologiska kvaliteten för gemenskapens ytvattenresurser.

5. I deklARATIONEN från ministerseminariet om grundvatten som hölls i Haag 1991 uppmärksammades behovet av åtgärder för att undvika en försämring av sötvattenkvaliteten och -kvantiteten på sikt, och efterlystes ett åtgärdsprogram för en ekologiskt hållbar förvaltning och skydd av sötvattenresurserna, som skulle genomföras före utgången av år 2000. I rådets resolutioner av den 25 februari 1992<sup>56</sup> och den 20 februari 1995<sup>57</sup> efterlyses ett åtgärdsprogram för grundvatten och en översyn av rådets direktiv 80/68/EEG av den 17 december 1979 om skydd för grundvatten mot förorening genom vissa farliga ämnen<sup>58</sup> som en del av en övergripande politik om sötvattenskydd.
6. Den 21 februari 1996 antog kommissionen ett meddelande till Europaparlamentet och rådet om "Europeiska gemenskapens vattenpolitik"<sup>59</sup>, i vilken principerna för gemenskapens vattenpolitik fastställdes.
7. Den 9 september 1996 antog kommissionen ett förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om ett åtgärdsprogram för ett integrerat skydd och förvaltning av grundvatten<sup>60</sup>. Detta program pekade på behovet av förfaranden för reglering av sötvattenuttag och för övervakning av sötvattenkvantitet och -kvalitet.
8. Kommissionen anmodades av rådet den 25 juni 1996, av Regionkommittén den 19 september 1996, av Ekonomiska och sociala kommittén den 26 september 1996, och av Europaparlamentet den 23 oktober 1996 att lägga fram ett förslag till rådets direktiv om upprättande av en ram för Europeiska gemenskapens vattenpolitik.
9. Konventionen om skydd för och användning av gränsöverskridande vattendrag och internationella sjöar kräver förvaltning av flodområden. Gemenskapen och medlemsstaterna är signatärer till denna konvention, som godkändes genom rådets beslut 95/308/EG<sup>61</sup>
10. Yt- och grundvattenresurser är i princip förnyelsebara naturresurser. Säkerställande av en god grundvattenstatus fordrar därför åtgärder på ett tidigt stadium, och stabil planering av skyddsåtgärder på längre sikt, med tanke på den naturliga tidsfördröjningen i resursens bildande och förnyelse. Tidtabellerna för åtgärder för att uppnå en god grundvattenstatus måste ta hänsyn till denna tidsfördröjning vad gäller förbättring av tillståndet.
11. Gemenskapens vattenpolitik kräver en öppen, effektiv och sammanhängande rättslig ram. Gemenskapen bör tillhandahålla gemensamma principer och den

---

<sup>56</sup> EGT nr C 59, 6.3.1992, s. 2.

<sup>57</sup> EGT nr C 49, 28.2.1995, s. 1.

<sup>58</sup> EGT nr L 20, 26.1.1980, s.43, senast ändrat genom direktiv 91/692/EEG, EGT nr L 377, 31.12.1991, s. 48.

<sup>59</sup> KOM(96) 59 slutlig, 21.2.1996.

<sup>60</sup> EGT nr C 355, 25.11.1996, s. 1.

<sup>61</sup> EGT nr L 186, 5.8.1995, s. 42.

övergripande åtgärdsramen. I detta direktiv tillhandahålls en sådan ram. Direktivet kommer också att samordna och integrera, och i på sikt ytterligare utveckla, övergripande principer och strukturer för en ekologiskt hållbar användning av vattenresurserna i gemenskapen i enlighet med subsidiaritetsprincipen.

12. Målen och principerna för gemenskapens miljöpolitik, som fastställs i artikel 130r i fördraget, inriktas i huvudsak på att förebygga, minska och i så stor utsträckning som möjligt undvika föroreningar genom att prioritera ett ingripande vid källan och att säkerställa ett rationellt utnyttjande av naturresurserna, i överensstämmelse med principen om att förorenaren betalar och principen om förebyggande åtgärder.
13. Som anges i artikel 130r i fördraget skall gemenskapen när den utarbetar sin miljöpolitik beakta den ekonomiska och sociala utvecklingen i gemenskapen som helhet och den balanserade utvecklingen i dess regioner.
14. Medlemsstater som delar samma avrinningsområden eller grundvattenförande skikt bör säkerställa en gemensam långsiktig planering av vattenresurserna som baseras på prognoser om tillgång och efterfrågan för att fastställa långsiktiga strategiska mål för vattenreserverna och prioriteringar för deras användning.
15. Det finns skilda förhållanden och behov i gemenskapen som fordrar särskilda lösningar. Dessa skillnader måste tas i beaktande vid planeringen och verkställandet av åtgärder för att säkerställa ett hållbart vattenskydd och en uthållig vattenresurs. Beslut bör tas så nära de platser där vatten används eller påverkas som möjligt. Prioritet bör ges till åtgärder som ligger inom medlemsstaternas ansvarsområde genom utarbetande av särskilda åtgärdsprogram som anpassats till regionala och lokala förhållanden.
16. Detta direktivs framgång förutsätter nära samarbete och samverkan på gemenskaps-, medlemsstats- och lokal nivå, såväl som information till, samråd med och engagemang av arbetsmarknadens parter och enskilda medborgare.
17. I fråga om förebyggande och kontroll av föroreningar bör gemenskapens vattenpolitik utgå från ett kombinerat tillvägagångssätt och använda kontroller av föroreningar vid källan genom fastställandet av gränsvärden för utsläpp och fastställandet av miljökvalitetsnormer. Vad gäller vattenkvantitet, bör övergripande principer föreskrivas för kontroll av uttag i syfte att långsiktigt säkerställa tillgången på tillräckliga mängder sötvatten av god kvalitet.
18. Gemensamma miljökvalitetsnormer för vissa ämnesgrupper eller -familjer bör föreskrivas i gemenskapslagstiftningen. Bestämmelser för antagandet av sådana normer på gemenskapsnivå bör säkerställas.
19. Gemensamma principer behövs för att samordna medlemsstaternas insatser för att förbättra vattenkvantiteten och -kvaliteten, att främja en hållbar vattenkonsumtion, att bidra till kontrollen av gränsöverskridande miljöförstörelseproblem, att skydda ekosystemen, i synnerhet vattnekosystemen, och att skydda rekreationspotentialen hos gemenskapens vattenresurser.

20. Gemensamma definitioner av vattenstatusen vad gäller kvalitet och kvantitet bör fastställas. Miljömål bör föreskrivas på gemenskapsnivå för att säkerställa att en god yt- och grundvattenstatus uppnås.
21. Medlemsstaterna bör minst uppnå god vattenstatus genom att definiera och genomföra nödvändiga åtgärder inom integrerade åtgärdsprogram, i överensstämmelse med befintliga gemenskapskrav. Där en god vattenstatus redan föreligger, bör denna upprätthållas.
22. Målet att minst uppnå god vattenstatus bör säkerställas inom ett avrinningsområde. På så sätt säkerställs en administrativ struktur som garanterar att vattenresurser som tillhör samma ekologiska och hydrogeologiska system förvaltas som en enhet oaktat om dessa vattenresurser är grund- eller ytvatten.
23. Det finns ett behov att förebygga eller minska inverkan från oavsiktliga föroreningar. Gemensamma principer bör upprättas som syftar till att samordna medlemsstaternas insatser och till att öka det gränsöverskridande samarbetet inom detta område.
24. Det finns behov av bättre samordning mellan de kvalitativa och kvantitativa aspekterna av skydd och förvaltning av både yt- och grundvattenresurserna inom en och samma administrativa struktur, utgående från det naturliga vattenflödet i den hydrogeologiska cykeln.
25. Det är nödvändigt att bestämma den befintliga vattenföroreningsgraden inom avrinningsområdet och att utarbeta förteckningar över vattenanvändningen som omfattar de olika föroreningskällorna, efterfrågan på vatten och annan inverkan på vattenstatusen genom mänsklig verksamhet.
26. Medlemsstaterna bör fastställa vilka vattenresurser som skall användas för uttag av dricksvatten och införa miljönormer för att göra det möjligt att följa rådets direktiv 80/778/EEG av den 15 juli 1980 om kvaliteten på vatten avsett att användas som dricksvatten<sup>62</sup>.
27. För att säkerställa allmänhetens och individuella vattenanvändares deltagande, är det nödvändigt att förse dem med lämplig information om planerade åtgärder och rapportera om framsteg vid åtgärdernas genomförande i syfte att vinna deras engagemang innan slutliga beslut om nödvändiga åtgärder antas.
28. Inom sådana avrinningsområden där vattenanvändningen kan få gränsöverskridande effekter, bör gemensamma åtgärder säkerställas över gränserna. Detta direktiv kommer att bidra till genomförandet av gemenskapens förpliktelser enligt internationella konventioner om vattenskydd och vattenförvaltning, i synnerhet Förenta nationernas konvention om skydd för och användning av gränsöverskridande vattendrag och internationella sjöar.

---

<sup>62</sup> EGT nr L 229, 30.8.1980, s. 11, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

29. Ytterligare integration av hållbar vattenförvaltning i gemenskapens övriga politik och, i synnerhet, i jordbrukspolitiken, regionalpolitiken och fiskeripolitiken är nödvändig. Detta direktiv kommer att utgöra en grund för en fortsatt dialog och för utvecklingen av strategier för ytterligare integration av olika politiska områden. Detta direktiv kommer därför att vara ett viktigt bidrag vid genomförandet av huvudprinciperna och målen för det europeiska projektet för fysisk utveckling (European Spatial Development Perspective).
30. I fall där det på grund av naturliga förhållanden, historiska skäl eller genom föroreningar från tredje länder kan vara svårt eller omöjligt att uppnå en god status, bör lämpliga förfaranden fastställas för att förhindra varje ytterligare försämring av vattenstatusen.
31. Utvecklingen av vattenstatusen bör övervakas på en systematisk och jämförbar grund över hela gemenskapen för att skapa en god grund för valet av åtgärder i syfte att säkerställa en hållbar vattenanvändning. Europeiska miljöbyrån och kommissionen kommer i nära samarbete att övervaka och rapportera om utvecklingen av tillståndet för miljön.
32. Användningen av ekonomiska styrmedel kan vara lämpligt som en del av ett åtgärdsprogram. Enligt principen om att förorenaren betalar bör hänsyn tas till varje skada eller negativ inverkan på vattenmiljön som orsakas av förorenande ämnen, uttag av vatten och annan vattenanvändning. Vattenanvändningens kostnader bör täckas helt av vattenanvändaren.
33. Ett fullständigt genomförande och verkställande av befintlig miljölagstiftning för vattenskydd bör säkerställas. Det är nödvändigt att säkerställa en korrekt tillämpning av bestämmelserna som genomför detta direktiv över hela gemenskapen. Lämpliga sanktioner bör säkerställas i medlemsstaternas lagstiftning.
34. En ny kommitté med övergripande ansvar inom området för gemenskapens vattenpolitik bör tillsättas för att biträda kommissionen i frågor som rör genomförandet av detta direktiv. Genom detta direktiv kommer mekanismer och lämpliga strategier att införas för att reagera mot och avlägsna hinder för en bättre vattenstatus som inte omfattas av gemenskapens vattenlagstiftning.
35. Kommissionen bör årligen lägga fram en uppdaterad plan över de möjliga framtida initiativ den planerar eller överväger inom vattenområdet.
36. Tekniska specifikationer bör fastställas som en del av detta direktiv för att säkerställa ett enhetligt tillvägagångssätt i gemenskapen. Anpassning av bilagorna till detta direktiv till den tekniska utvecklingen och standardisering av övervaknings-, insamlings- och analysmetoder bör ske genom kommittéförfarande.

37. Genomförandet av åtgärdsprogram för avrinningsområden enligt detta direktiv kommer att medföra en skydds nivå för vatten som minst motsvar den som föreskrivs i
- rådets direktiv 75/440/EEG av den 16 juni 1975 om den kvalitet som krävs på det ytvatten som är avsett för framställning av dricksvatten i medlemsstaterna,<sup>63</sup>
  - rådets beslut 77/795/EEG av den 12 december 1977 om ett gemensamt förfarande för utbyte av information om kvaliteten på sött ytvatten inom gemenskapen,<sup>64</sup>
  - rådets direktiv 78/659/EEG av den 18 juli 1978 om kvaliteten på sådant sötvatten som behöver skyddas eller förbättras för att upprätthålla fiskbestånden,<sup>65</sup>
  - rådets direktiv 79/869/EEG av den 9 oktober 1979 om mätmetoder samt provtagnings- och analysfrekvenser avseende ytvatten för dricksvattenframställning i medlemsstaterna,<sup>66</sup>
  - rådets direktiv 79/923/EEG av den 30 oktober 1979 om kvalitetskrav för skaldjursvatten,<sup>67</sup>
  - rådets direktiv 80/68/EEG
  - såväl som i det föreslagna direktivet om ekologisk vattenkvalitet.<sup>68</sup>

Dessa direktiv och det förslaget bör därför dras tillbaka när de relevanta bestämmelserna i detta direktiv har genomförts fullständigt.

---

<sup>63</sup> EGT nr L 194, 25.7.1975, s. 26, senast ändrat genom direktiv 91/692/EEG.

<sup>64</sup> EGT nr L 334, 24.12.1977, s. 29, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

<sup>65</sup> EGT nr L 222, 14.8.1978, s. 1, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

<sup>66</sup> EGT nr L 271, 29.10.1979, s. 44, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

<sup>67</sup> EGT nr L 281, 10.11.1979, s. 47, senast ändrat genom direktiv 91/692/EEG.

<sup>68</sup> EGT nr C 222, 10.8.1994, s. 6.



## HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

### Artikel 1

#### **Syfte**

Det övergripande syftet med detta direktiv är att upprätta ett ramverk för skyddet av ytvatten, flodmynningar, kustvatten och grundvatten i gemenskapen som

- a) förhindrar ytterligare försämringar och skyddar och förbättrar statusen hos ekosystemen i vatten och, i fråga om deras vattenbehov, även ekosystemen på land,
- b) främjar en ekologiskt hållbar vattenkonsumtion genom långsiktigt skydd av de tillgängliga vattenresurserna, och

och som därigenom bidrar till tillhandahållandet av vattenresurser av den kvalitet och i den kvantitet som fordras för en hållbar användning av dessa resurser.

### Artikel 2

#### **Definitioner**

I detta direktiv, och om inte annat anges i annan gemenskapslagstiftning, tillämpas följande definitioner för all gemenskapslagstiftning som rör vatten.

1. *Ytvatten*: sött ytvatten, flodmynningar och kustvatten.
2. *Grundvatten*: alla former av vatten under markytan i den mättade zon som står i direkt kontakt med markytan eller underliggande jordlager.
3. *Inlandsytvatten*: allt stillastående eller strömmande sött ytvatten uppströms räknat från sötvattengränsen.
4. *Kustvatten*: vatten innanför den linje på vilken varje punkt befinner sig på ett avstånd av en nautisk mil från kusten mätt från närmaste punkt på den baslinje från vilken bredden av territorialvattnet mäts och som för vattendrag, då detta är lämpligt, sträcker sig till flodmynningens yttre gräns.
5. *Flodmynning*: övergångsområdet mellan sötvatten och kustvatten i en flods utlopp. Medlemsstaterna skall, vid behov, fastställa flodmynningarnas yttre gränser (mot havet). Den inre gränsen (uppströms) skall vara sötvattengränsen.
6. *Sötvattengräns*: den punkt i vattendraget där det vid lågvatten och perioder med lågt sötvattenflöde uppstår en märkbar ökning av salthalten beroende på närvaron av havsvatten.

7. *Vattenförekomsten*: en avskild och homogen yt- eller grundvattenförekomst som till exempel ett grundvattenförande skikt, en sjö, en reservoar, en å-, flod- eller kanalsträcka, en flodmynning eller en kustvattensträcka.
8. *Betydande vattenförekomst*: alla vattenresurser, i enlighet med artikel 8, som är avsedda för uttag av dricksvatten från en individuell källa som tjänar mer än 15 hushåll.
9. *Avrinningsområde*: landområde från vilket all ytvattenavrinning flödar genom en sekvens av åar, floder och, möjligen, sjöar till havet vid ett enda flodutlopp, flodmynning eller delta.
10. *Delavrinningsområde*: landområde från vilket all ytvattenavrinning flödar genom en serie åar, floder och, möjligen, sjöar till en särskild punkt i ett vattendrag (normalt en sjö eller ett flodtillopp).
11. *Avrinningsdistrikt*: administrativt land- och havsområde som utgörs av ett eller flera avrinningsområden tillsammans med deras anslutande grund- och kustvatten, som fastställts enligt artikel 3.1 som huvudenheten för förvaltningen av avrinningsområden.
12. *Behörig myndighet*: behörig myndighet som upprättats enligt artikel 3.2 eller 3.3 för att vara ansvarig bland annat för tillämpningen av reglerna i detta direktiv inom ett särskilt avrinningsdistrikt.
13. *Ytvattenstatus*: övergripande benämning på statusen för en ytvattenförekomst som bestäms av den sämsta av dess ekologiska status och dess kemiska status.
14. *God ytvattenstatus*: den status som uppnås av en ytvattenförekomst när både dess ekologiska status och dess kemiska status bedömts som minst "god".  
  
God ytvattenstatus är miljömålet för ytvattenresurser, vilket fastställts i artikel 4.1 a.
15. *Grundvattenstatus*: övergripande benämning på statusen för en grundvattenförekomst som bestäms av den sämsta av dess kvantitativa status och dess kemiska status.
16. *God grundvattenstatus*: den status som uppnås av en grundvattenförekomst när både dess kvantitativa status och dess kemiska status bedömts som minst "god".

God grundvattenstatus är miljömålet för grundvattenresurser, vilket fastställts i artikel 4.1 b.

17. *Ekologisk status*: benämning av kvaliteten på strukturen och funktionen hos ytvattenresursers ekosystem. Den tar hänsyn till den fysikalisk-kemiska naturen hos vattnet och sedimentet, vattnets flödeskaraktistika och vattenförekomstens fysiska struktur, men den fokuserar på tillståndet för de biologiska elementen i ekosystemet.
18. *Naturlig ekologisk status*: teoretisk ekologisk status som skulle uppnås av en ytvattenförekomst i frånvaro av mänsklig verksamhet.
19. *Hög ekologisk status*: ekologisk status som uppnåtts av en ytvattenförekomst som visats inte vara påverkad i väsentlig grad av mänsklig verksamhet.
20. *God ekologisk status*: ekologisk status som uppnåtts av en ytvattenförekomst som visats vara påverkad i väsentlig grad av mänsklig verksamhet, men som trots detta har ett rikt, balanserat och hållbart ekosystem.

God ekologisk status är den ekologiska status som krävs för att uppfylla de miljömål för ytvattenresurser, vilket fastställts i artikel 4.1 a.

21. *Kemisk status*: benämning av i vilken grad en vattenförekomst är förorenad.
22. *Hög kemisk status*: kemisk status som uppnåtts av en vattenförekomst i vilken inget av de ämnen som avses i bilaga VIII är närvarande i nivåer som överstiger de naturliga bakgrundsnivåerna.
23. *God kemisk status*: kemisk status som uppnåtts av en vattenförekomst i vilken koncentrationerna av ämnena i bilaga VIII inte överstiger de miljö kvalitetsnormer som fastställts i bilaga X och annan relevant gemenskapslagstiftning som fastställer miljö kvalitetsnormer och i vilken tendenserna i övervakningsuppgifterna inte tyder på att sådana miljö kvalitetsnormer kommer att överstigas i framtiden.

God kemisk status är den kemiska status som krävs för att uppfylla miljömålen för yt- och grundvattenresurser, vilken fastställs i artiklarna 4.1 a och 4.1 b.

24. *Kvantitativ status*: benämning av i vilken grad en grundvattenförekomst är permanent uttömd genom direkta och indirekta uttag och förändringar av dess naturliga påfyllningsgrad.
25. *Hög kvantitativ status*: kvantitativ status som uppnåtts av en grundvattenförekomst i vilken uttag och förändringar av den naturliga påfyllningsgraden har en försumbar inverkan på det grundvattenförande skiktets beskaffenhet.

26. *God kvantitativ status*: kvantitativ status som uppnåtts av en grundvattenförekomst i vilken uttag och förändringar av den naturliga påfyllningsgraden är hållbara i ett långsiktigt perspektiv utan att leda till förlust av ekologisk kvalitet i förbundna ytvattenresurser eller skada för förbundna landekosystem.

God kvantitativ status är den kvantitativa status som krävs för att uppfylla miljömålen för grundvattenresurser, vilka fastställts i artikel 4.1 b.

27. *Förorenande ämne*: ämne och grupper av ämnen som listats i bilaga VIII.
28. *Förorening*: direkt eller indirekt överföring genom mänsklig verksamhet av ämnen, vibrationer, värme eller buller till luft, vatten eller mark, som kan skada människors hälsa eller kvaliteten på miljön, medföra skada på materiell egendom, eller hindra möjligheterna att dra nytta av de fördelar naturen erbjuder eller annan legitim användning av miljön.
29. *Miljömål*: mål som fastställts i artikel 4.

Dessa miljömål skall betraktas som "miljökvalitetsnormer" i enlighet med artiklarna 2.7 och 10 i rådets direktiv 96/61/EG.<sup>69</sup>

30. *Miljökvalitetsnormer*: koncentration av ett särskilt förorenande ämne eller grupp av ämnen i vatten, sediment eller flora och fauna, som för att skydda mänsklig hälsa samt miljö inte bör överstigas.

I detta direktiv har miljökvalitetsnormer fastställts på gemenskapsnivå i bilaga X. Dessutom skall miljökvalitetsnormer fastställas av medlemsstaterna enligt artikel 8.2 med hänsyn till vattenresurser som används för uttag av dricksvatten. Miljökvalitetsnormerna i bilaga X och de som antagits enligt artikel 8.2 skall också betraktas som miljökvalitetsnormer enligt artiklarna 2.7 och 10 i direktiv 96/61/EG.

31. *Vatten avsett för mänsklig konsumtion*: vatten som täcks av bestämmelserna i direktiv 80/778/EEG.
32. *Användning av vatten*:
- uttag, distribution och konsumtion av ytvatten eller grundvatten,
  - utsläpp av förorenande ämnen i ytvatten och i anläggningar för samling och rening av avloppsvatten som senare släpps ut i ytvatten,
  - all annan användning av yt- eller grundvatten som på ett väsentligt sätt kan inverka på vattenstatusen.

---

<sup>69</sup> EGT nr L 257, 10.10.1996, s. 26.

33. *Självkostnadstäckning*: att följande kostnadselement för varje tjänst som tillhandahålls i samband med vattenanvändning betalas för av användaren genom priser eller avgifter:
- drifts- och underhållskostnader,
  - kapitalförvaltningskostnader
  - kapitalkostnader (kapitalbelopp och ränteåterbetalning) och
  - fonder för framtida förbättringar och utvidgningar
34. *Hushållsanvändning*: vattenanvändning inom individuella hushåll, exklusive användning för kommersiell verksamhet.
35. *Grundnivå för vattenanvändning*: vattenmängd som används av en individuell person för dennes personliga behov. Denna mängd skall beräknas med beaktande av den minimimängd som krävs för mänsklig hälsa och hygien. Vattenkonsumtionen av hushållsmaskiner skall på alla stadier beräknas på grundval av bästa tillgängliga teknik.

### Artikel 3

#### **Samordning av åtgärder inom avrinningsdistrikten**

1. Medlemsstaterna skall identifiera de enskilda avrinningsområden som ligger inom deras nationella territorium och skall för detta direktivs syften hänföra dem till enskilda avrinningsdistrikt. Mindre avrinningsområden kan kombineras med större avrinningsområden eller förenas med angränsande mindre områden för att bilda enskilda avrinningsdistrikt där detta är lämpligt. I de fall grundvattenresurser inte helt följer ett speciellt avrinningsområde, skall de hänföras till det närmaste eller lämpligaste avrinningsdistriktet. Kustvatten skall hänföras till det närmaste eller lämpligaste avrinningsdistriktet.
2. Medlemsstaterna skall säkerställa att lämpliga administrativa arrangemang, inbegripet utnämmandet av lämpliga behöriga myndigheter, genomförs för att säkerställa att tillämpandet av bestämmelserna i detta direktiv samordnas och övervakas inom varje avrinningsdistrikt.
3. I de fall ett avrinningsområde täcker fler än en medlemsstats territorium, skall de berörda medlemsstaterna gemensamt upprätta ett internationellt avrinningsdistrikt. Om en eller flera av de berörda medlemsstaterna begär det, skall kommissionen fungera som en oberoende medlare för att underlätta upprättandet av sådana internationella avrinningsdistrikt.

Medlemsstaterna skall gemensamt säkerställa att lämpliga administrativa arrangemang, inklusive utnämmandet av lämpliga behöriga myndigheter, genomförs för att säkerställa att tillämpandet av bestämmelserna i detta direktiv samordnas och övervakas inom sådana internationella avrinningsdistrikt.

4. I de fall ett avrinningsområde sträcker sig bortom gemenskapens territorium skall relevanta avrinningsdistrikt och behöriga myndigheter upprättas i samarbete med de relevanta ickemedlemsstaterna.
5. Medlemsstaterna kan utse befintliga nationella eller internationella organ till behöriga myndigheter enligt detta direktiv. I sådana fall skall medlemsstaterna säkerställa att dessa behöriga myndigheter har de maktbefogenheter och den myndighet som fordras för att uppfylla skyldigheterna enligt detta direktiv.
6. Medlemsstaterna skall utse de behöriga myndigheterna senast den 31 december 1999.
7. Senast den 30 juni 2000 skall medlemsstaterna till kommissionen överlämna en lista över deras behöriga myndigheter och de behöriga myndigheterna i de internationella enheter i vilka de deltar. För varje behörig myndighet skall den information som anges i bilaga I överlämnas.
8. Medlemsstaterna skall informera kommissionen om varje förändring som rör den information som skall överlämnas enligt punkt 7 inom tre månader efter det att förändringen trätt i kraft.

#### Artikel 4

#### **Miljömål**

1. Medlemsstaterna skall inom ramen för en övergripande plan för förvaltningen av ett avrinningsområde utarbeta och genomföra de åtgärdsprogram som är nödvändiga för att
  - a) förebygga försämring av den ekologiska kvaliteten och föroreningar av ytvattenresurser och restaurera förorenade ytvattenresurser, för att uppnå en god ytvattenstatus i alla ytvattenresurser senast den 31 december 2010,
  - b) förebygga försämring av grundvattenkvaliteten, restaurera förorenat grundvatten, och säkerställa en balans mellan uttag och påfyllning av grundvatten, för att uppnå en god grundvattenstatus i alla grundvattenresurser senast den 31 december 2010, och
  - c) följa alla standarder och mål som rör skyddade områden senast den 31 december 2010, om inte något annat specificeras i den lagstiftning på gemenskaps-, nationell eller lokal nivå i enlighet med vilken de individuella skyddade områdena har fastställts.
2. Om de mål som föreskrivs i punkt 1 c är oförenliga med de som föreskrivs enligt punkterna 1 a eller 1 b, skall de mål som föreskrivs enligt punkt 1 c ha företräde.

3. Tidsfristerna som föreskrivs i punkt 1 för specifika vattenförekomster kan förlängas när alla följande villkor har uppfyllts:
  - a) De naturliga förhållandena omöjliggör snabba förbättringar i en vattenförekomsts status,
  - b) Alla de åtgärder som krävs enligt artikel 13 för att höja en vattenförekomsts status till den nivå som krävs genom den förlängda tidsfristen har fastställts och inletts senast den 31 december 2007.
  - c) Förlängningen av tidsfristen, och skälen till denna, nämns uttryckligen i den plan för avrinningsområdesförvaltning som krävs enligt artikel 16.
  
4. Mindre stränga miljömål än de som krävs enligt punkt 1 a och 1 b för specifika vattenförekomster av en begränsad storlek fastställas när alla följande villkor har uppfyllts:
  - a) Vattenförekomsten påverkas starkt av mänsklig verksamhet och förbättring av statusen har visat sig vara omöjlig eller alltför kostnadskrävande att genomföra.
  - b) Miljömålen har fastställts i syfte att undvika ytterligare försämring i statusen, för att på så sätt säkerställa att målen i detta direktiv uppnås i andra vattenförekomster inom samma avrinningsdistrikt.
  - c) Fastställandet av mindre stränga miljömål, och skälen till detta, har uttryckligen nämnts i den plan för avrinningsområdesförvaltning som krävs enligt artikel 16.
  - d) Sådana mindre stränga mål skall fastställas på ett sådant sätt att det inte underminerar genomförandet av den befintliga miljölagstiftningen på gemenskapsnivå.

## Artikel 5

### **Avrinningsdistriktets karakteristika**

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att en analys av varje avrinningsdistrikts karakteristika genomförs och att den slutförs senast den 31 december 2001. Analyserna skall täcka följande element:
  - a) avrinningsdistriktets geografiska och geologiska karakteristika,
  - b) avrinningsdistriktets hydrografiska karakteristika,
  - c) avrinningsdistriktets demografiska karakteristika, och

- d) markanvändning och ekonomisk aktivitet inom avrinningsdistriktet.

För att säkerställa att den tillgängliga informationen utnyttjas till fullo och för att undvika dubbel informationsinsamling, skall samarbete säkerställas mellan de statistiska myndigheterna på medlemsstats- och gemenskapsnivå.

2. De tekniska specifikationerna i bilaga II för analysen skall antas av kommissionen senast den 31 december 1999, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 25. De tekniska specifikationerna skall ersätta nuvarande bilaga II.
3. Analyserna skall granskas, och om det anses lämpligt uppdateras senast den 31 december 2007 och vart sjätte år därefter.

### Artikel 6

#### **Översyn av mänsklig verksamhets inverkan på miljön**

1. Medlemsstaterna skall se till att inom varje avrinningsdistrikt en översyn av mänsklig verksamhets inverkan på yt- och grundvattenresursernas status sker och att den slutförs senast den 31 december 2001. Översynerna skall täcka följande element:
  - a) beräkningar av föroreningar från punktkällor,
  - b) beräkningar av föroreningar från diffusa källor,
  - c) beräkningar av vattenuttag, och
  - d) en analys av övrig mänsklig inverkan på vattenstatusen.
2. De tekniska specifikationerna i bilaga III för översynen skall antas av kommissionen senast den 31 december 1999, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 25. De tekniska specifikationerna skall ersätta nuvarande bilaga III.
3. Översynen skall uppdateras senast den 31 december 2007 och vart sjätte år därefter.

### Artikel 7

#### **Ekonomisk analys av vattenanvändningen inom avrinningsdistriktet**

1. Medlemsstaterna skall se till att för varje avrinningsdistrikt en ekonomisk analys av vattenanvändningen genomförs för att, bland annat, tillhandahålla grundläggande information i enlighet med artikel 12 och att analysen slutförs senast den 31 december 2001. Analyserna skall täcka följande element:



- a) uttag och distribution av sötvatten,
  - b) insamling och utsläpp av avloppsvatten,
  - c) volymer, priser och kostnader (inklusive en kostnads- och nyttoanalys för miljön och resurserna) som är knutna till a och b,
  - d) uppdelning av information som samlats in enligt a och b, med hänsyn till olika sektorer i den ekonomiska verksamheten, minst i hushåll, industri och jordbruk,
  - e) långsiktiga prognoser av tillgång och efterfrågan,
  - f) beräkningar av offentliga och privata infrastrukturinvesteringar, och
  - g) de historiska trenderna i den information som insamlats enligt a - f inklusive säsonguppgifter då detta är relevant, och framtida projekteringar enligt ett antal pris- och investeringsscenarioer som minst täcker de föregående sex åren och projekteringar för de följande tolv åren.
2. De tekniska specifikationerna i bilaga II för analysen skall antas av kommissionen senast den 31 december 1999, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 25. De tekniska specifikationerna skall ersätta nuvarande bilaga II.
  3. De ekonomiska analyserna skall uppdateras senast den 31 december 2007 och vart sjätte år därefter.

## Artikel 8

### **Vattenresurser som används för uttag av dricksvatten**

1. Medlemsstaterna skall se till att det inom varje avrinningsdistrikt sker en identifiering av alla betydande vattenförekomster som används för uttag av dricksvatten som är avsett att konsumeras av människor eller som i framtiden skulle kunna användas för uttag av sådant vatten.
2. För varje vattenförekomst som identifierats enligt punkt 1, skall medlemsstaterna se till att miljökvalitetsnormer fastställs vilka utformats för att säkerställa att, enligt det förväntade systemet för vattenrening och i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen, vattnet som blir ett resultat av denna tillämpning uppfyller kraven enligt direktiv 80/778/EEG.

## Artikel 9

### **Register över skyddade områden**

1. Medlemsstaterna skall se till att det upprättas ett register över alla områden som ligger inom de avrinningsdistrikt som har befunnits kräva särskilt skydd enligt specifik gemenskaps-, nationell eller lokal lagstiftning för skyddet av deras yt- och grundvatten eller för bevarandet av livsmiljöer och djur- och växtarter. De skall se till att registren färdigställs senast den 31 december 2001.
2. Registret skall inkludera alla områden som identifierats enligt artikel 8.1 och alla skyddade områden som förtecknas i bilaga IV.
3. Inom varje avrinningsdistrikt skall registren över skyddade områden granskas regelbundet och hållas uppdaterade.

## Artikel 10

### **Övervakning av ytvattenstatus och grundvattenstatus**

1. Medlemsstaterna skall se till att det upprättas program för övervakning av statusen för yt- och grundvattenresurser för att upprätta en sammanhållen och heltäckande översikt över vattenstatusen inom varje avrinningsdistrikt. För ytvattenresurser skall sådana program täcka övervakning av ekologisk och kemisk status och för grundvattenresurser skall sådana program täcka övervakning av kemisk och kvantitativ status. Dessa program skall vara i drift senast den 31 december 2001. Övervakningen skall täcka de element som avses i bilaga V.
2. De tekniska specifikationerna i bilaga V för detta syfte skall antas av kommissionen senast den 31 december 1999, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 25. De tekniska specifikationerna skall ersätta nuvarande bilaga V.

## Artikel 11

### **Övervakning av skyddade områden**

1. Medlemsstaterna skall se till att det upprättas program för övervakning av statusen för deras skyddade områden inom varje avrinningsdistrikt. Dessa program skall tas i drift i enlighet med den tidtabell som finns i lagstiftningen på gemenskaps-, nationell eller lokal nivå i enlighet med vilken de individuella skyddade områdena har fastställts. I de fall där det inte finns någon gällande sådan tidtabell som fastställer dagen för idrifttagande till den 1 januari 2002 eller tidigare skall övervakningsprogrammen vara i drift senast nämnda datum.
2. De tekniska specifikationerna för övervakningen skall vara de som finns i lagstiftningen på gemenskaps-, nationell eller lokal nivå i enlighet med vilken de

individuella skyddade områdena har fastställts. I de fall där sådana tekniska specifikationer för övervakning inte existerar, skall medlemsstaterna se till att lämpliga tekniska specifikationer fastställs.

## Artikel 12

### **Avgifter för vattenanvändning**

1. Senast 2010 skall medlemsstaterna säkerställa fullständig självkostnadstäckning för de tjänster som tillhandahålls för vattenanvändningen, både som helhet och för var och en av de ekonomiska sektorerna. Dessa sektorer skall minst vara uppdelade i hushåll, industri och jordbruk.
2. Kommissionen skall dessutom efter den analys av beräkningsmetoderna för miljö- och resursförbrukningskostnader samt fördelar av vattenanvändning som fordras enligt artikel 7 och bilaga II, där så är möjligt, lägga fram förslag i syfte att säkerställa att de miljö- och resursförbrukningskostnader som inte omfattas av punkt 1 speglas i priset för vattenanvändning.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 92, 93 och 94 i fördraget kan medlemsstaterna tillåta undantag från bestämmelserna i denna artikel
  - a) för att tillåta en grundnivå för vattenanvändning i hushåll till ett skäligt pris,
  - b) för att tillåta kapitalkostnadssubventioner för infrastrukturprojekt där gemenskapsfinansiering sker enligt artiklarna 130a-e i fördraget och vilka utformats för att bidra till uppnåendet av de miljömål som fastställts enligt artikel 4 i detta direktiv, och
  - c) för att ta hänsyn till särskilda geografiska och klimatiska omständigheter i regioner som är stödberättigade i enlighet med strukturfondernas målområden.

En noggrann motivering till undantagen skall lämnas i den plan för avrinningsområdesförvaltning som krävs enligt artikel 16, och en detaljerad motivering skall överlämnas till kommissionen inom sex månader från dagen för undantagens ikraftträdande.

4. Medlemsstaterna skall fastställa tidtabeller för det fullständiga tillämpandet av bestämmelserna i denna artikel. Uppgifter om sådana tidtabeller skall inkluderas i den plan för avrinningsområdesförvaltning som krävs enligt artikel 16.

## Artikel 13

### **Åtgärdsprogram**

1. Medlemsstaterna skall se till att det inom varje avrinningsdistrikt upprättas ett åtgärdsprogram som utformats för att uppnå de miljömål som fastställts enligt artikel 4. Ett åtgärdsprogram skall vara en del av planerna för förvaltningen av varje avrinningsområde i enlighet med artikel 16.
2. Åtgärdsprogrammet skall inkludera ”grundläggande åtgärder” och, där detta är nödvändigt enligt punkt 4, ”komplementära åtgärder”.
3. ”Grundläggande åtgärder” är obligatoriska element i åtgärdsprogrammet. De består av
  - a) de åtgärder som krävs för att genomföra gemenskaps-, nationell eller lokal lagstiftning för skydd av vatten, inklusive åtgärder som krävs enligt den gemenskapslagstiftning som avses i del A i bilaga VI och, i synnerhet, den fullständiga tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 96/61/EG för de industrier och den verksamhet som beskrivs i bilaga I till det direktivet,

För de grundläggande åtgärder som täcker utsläpp av förorenande ämnen skall ett kombinerat tillvägagångssätt tillämpas, genom kontroll av utsläppen vid källan med hjälp av fastställande av gränsvärden för utsläpp och fastställande av miljökvalitetsnormer.
  - b) åtgärder som krävs för att genomföra de avgifter för vattenanvändning som krävs enligt artikel 12,
  - c) åtgärder som krävs för att följa de miljökvalitetsnormer som fastställts enligt artikel 8.2 för vattenresurser som avses att användas för uttag av dricksvatten enligt de tidsfrister som fastställts enligt artikel 4.1,
  - d) följande åtgärder som skall gälla alla vattenförekomster med en kemisk status lägre än ”god”:
    - i. intensivare övervakning av föroreningens omfattning och art inom vattenförekomsten,
    - ii. undersökning av föroreningens källa, och
    - iii. omedelbar översyn av alla relevanta bemyndiganden utsläppstillstånd, följt av åtgärder som baseras på risknivån i sammanhanget.
  - e) kontroller av uttag av sötvatten och grundvatten inklusive ett register över de som framställer vatten och ett krav på förhandsbemyndigande för uttag förutom i områden där den berörda medlemsstaten har visat, och rapporterat till kommissionen, att uttag inte har någon betydande inverkan på

vattenstatusen och att det totala uttaget uppgår till en liten del av de tillgängliga resurserna,

- f) ett krav på förhandsbemyndigande för alla aktiviteter som skulle kunna ha en negativ inverkan på vattenstatusen när ett sådant förhandsbemyndigande inte på annat sätt föreskrivs enligt annan gemenskapslagstiftning, och
  - g) ett förbud av direkta utsläpp i grundvatten av de ämnen som avses i bilaga VIII.
4. "Komplementära åtgärder" är sådana åtgärder som utformas och genomförs som tillägg till de grundläggande åtgärderna för att uppnå de mål som fastställts enligt artikel 4. Åtgärdsprogrammet skall inkludera de komplementära åtgärder som anses nödvändiga för att uppnå dessa mål, särskilt vad gäller en hållbar vattenkonsumtion. Del B i bilaga VI innehåller en icke uttömmande förteckning över komplementära åtgärder.
5. Åtgärdsprogrammen skall upprättas för varje avrinningsdistrikt senast den 31 december 2004 och alla åtgärder skall inledas senast den 31 december 2007.
6. Programmen skall ses över, och om nödvändigt uppdateras, senast den 31 december 2010 och vart sjätte år därefter. Alla nya eller omarbetade åtgärder som fastställts enligt ett uppdaterat program skall tas i drift inom tre år efter deras fastställande.

#### Artikel 14

##### **Övergångsbestämmelser för bekämpning av föroreningar**

1. Om övervakningsprogrammet som upprättats enligt artikel 10 identifierar vattenförekomster där den kemiska statusen har försämrats till den grad att den inte längre kan bedömas som "god", och denna försämring har skett efter utarbetandet av den senaste programöversynen som krävs enligt artikel 13, skall medlemsstaterna se till att, med hänsyn till risknivån i sammanhanget, följande ytterligare övergångsåtgärder vidtas så snart som möjligt före nästa översyn av åtgärdsprogrammet:
- a) intensivare övervakning av föroreningens omfattning och art inom vattenförekomsten,
  - b) undersökning av källan till föroreningen,
  - c) omedelbar översyn av alla relevanta bemyndiganden och utsläppstillstånd, och
  - d) identifiering av ytterligare åtgärder som skall vidtas.

2. Medlemsstaterna skall se till att lämpliga åtgärder vidtas för samråd med intresserade parter om dessa ytterligare övergångsåtgärder, men skall inte, som ett resultat av detta, onödigt försena deras genomförande.

#### Artikel 15

##### **Frågor som faller utanför en behörig myndighets behörighetsområde**

Om en behörig myndighet identifierar en fråga som har inverkan på förvaltningen av dess vatten, men som faller utanför dess behörighetsområde, skall den behöriga myndigheten rapportera om frågan till medlemsstaten och till kommissionen och får därvid lämna rekommendationer för en lösning av frågan. Möjliga orsaker till identifieringen av sådana frågor inkluderar följande faktorer:

- a) att källan till problemet ligger utanför avrinningsdistriktet,
- b) att frågan kan endast behandlas genom åtgärder eller lagstiftning på nationell eller gemenskapsnivå, eller
- c) att frågan relaterar till andra politiska områden över vilka den behöriga myndigheten inte har någon kontroll.

#### Artikel 16

##### **Planer för avrinningsområdesförvaltning**

1. Medlemsstaterna skall se till att det inom varje avrinningsdistrikt utarbetas en plan för avrinningsområdesförvaltning som täcker avrinningsdistriktet i sin helhet. Planen för avrinningsområdesförvaltning skall inkludera den information som återfinns i bilaga VII.
2. Planerna för avrinningsområdesförvaltning skall offentliggöras senast den 31 december 2004.
3. Planerna för avrinningsområdesförvaltning skall ses över och uppdateras senast den 31 december 2010 och vart sjätte år därefter.

#### Artikel 17

##### **Offentlig information och samråd med allmänheten**

1. Medlemsstaterna skall se till att det för varje avrinningsdistrikt offentliggörs och tillgängliggörs kopior av förslaget till plan för avrinningsområdesförvaltning minst ett år före början av den period till vilken planen hänvisar. På begäran skall

bakgrundsdokument och information som använts vid utarbetandet av förslaget till plan för avrinningsområdesförvaltning tillgängliggöras.

2. För att ett aktivt deltagande och samråd skall vara möjligt, skall intresserade parter ha minst sex månader på sig att skriftligt kommentera dessa dokument.
3. Punkterna 1 och 2 skall i motsvarande grad vara tillämpliga på uppdaterade planer för avrinningsområdesförvaltning.

### Artikel 18

#### **Planering av delavrinningsområde, sektor, sakfråga eller vattentyp**

1. Planerna för avrinningsområdesförvaltning kan kompletteras genom att mer detaljerade program och förvaltningsplaner som behandlar särskilda aspekter av vattenförvaltningen utarbetas, som till exempel:
  - a) program och förvaltningsplaner som behandlar särskilda delavrinningsområden inom ett avrinningsdistrikt,
  - b) program och förvaltningsplaner som behandlar särskilda sektorer i ekonomin,
  - c) program och förvaltningsplaner som behandlar särskilda vattenfrågor, och
  - d) program och förvaltningsplaner som behandlar särskilda vattenklasser eller särskilda vattensystem.

Hänvisningar till sådana programaktiviteter skall göras i planen för avrinningsområdesförvaltning.

2. Ett vidtagande av någon programåtgärd enligt punkt 1 befriar inte medlemsstaterna från någon av deras skyldigheter enligt övriga delar av direktivet.

### Artikel 19

#### **Oavsiktliga föroreningar**

1. I samarbete med andra behöriga myndigheter skall medlemsstaterna se till att åtgärder vidtas för att förhindra eller minska inverkan från oavsiktliga föroreningar, inklusive sådana åtgärder som krävs enligt rådets direktiv 82/501/EEG<sup>70</sup>. Dessa åtgärder skall särskilt täcka risken för oavsiktliga föroreningar på grund av översvämningar, ämnen som används för brandsläckningsändamål eller biprodukter från eldsvådor i lagerlokaler eller fabrikslokaler, samt läckage från förorenande

---

<sup>70</sup> EGT nr L 230, 5.8.1982, s. 1.

ämnen under transport eller lagring av dessa. Om det anses nödvändigt skall de vidtagna åtgärderna inkludera följande:

- a) faroanalyser och riskbedömningar avseende potentiella oavsiktliga föroreningar,
- b) förebyggande åtgärder,
- c) förberedande åtgärder för kritiska situationer, inklusive förfaranden för en snabb rapportering av föroreningsolyckor till myndigheter som befinner sig nedströms och andra intresserade parter, inklusive vattenanvändare och vattenproducenter, och
- d) åtgärder för restaurering av den yt- eller grundvattensamling som drabbats av olyckor.

#### Artikel 20

##### **Rapportering och utbyte av information**

1. Medlemsstaterna skall skicka kopior av följande planer till kommissionen och till Europeiska miljöbyrån inom tre månader efter deras offentliggörande:
  - a) alla planer för avrinningsområdesförvaltning som berör deras nationella territorium och som offentliggjorts i enlighet med artikel 16,
  - b) alla förslag till planer för avrinningsområdesförvaltning som berör deras nationella territorium och som offentliggjorts i enlighet med artikel 17, och
  - c) väsentliga program och planer som omfattas av villkoren i artikel 18,
  - d) vad gäller internationella avrinningsdistriktet minst den del i planerna för avrinningsområdesförvaltning som täcker gemenskapens territorium.

#### Artikel 21

##### **Kommissionens strategier för att förebygga förorening av vatten**

1. Kommissionen kan utveckla strategier för att förebygga förorening av vatten genom enstaka förorenande ämnen eller grupper av ämnen, inbegripet föroreningar som uppkommer oavsiktligt.
2. Sådana strategier kan inledas som ett resultat av:
  - a) rekommendationer från medlemsstaterna, eller från behöriga myndigheter i enlighet med artikel 15,



- b) rekommendationer från Europeiska miljöbyrån,
  - c) rekommendationer från internationella organisationer och konventioner till vilka gemenskapen eller dess medlemsstater är signatärer,
  - d) riskbedömningar som utförts enligt rådets förordning (EEG) nr 793/93<sup>71</sup>,
  - e) rekommendationer från gemenskapens forskningsprogram, eller
  - f) andra uttryck för farhågor som framförts till kommissionen.
3. Strategierna skall ta hänsyn till av vilken art risken är för vatten och alla tänkbara former av inverkan på luft- och markkvaliteten. I strategierna kan även rekommendationer för vilken som helst av följande åtgärdsklasser ingå:
- a) beaktande av ämnet eller ämnesgrupperna enligt riskbedömningsförfarandet i förordning (EEG) 793/93 om det inte redan är under beaktande,
  - b) inkludering av ämnet eller gruppen av ämnen i bilaga VIII i detta direktiv och i bilaga III i direktiv 96/61/EG om det inte redan är inkluderat i det direktivet,
  - c) kriterier för val av prioriterade ämnen eller grupper av ämnen för undersökning av den risk de utgör för vattenmiljön och lämpligheten med att utveckla en särskild kommissionsstrategi för kontroll av utsläpp i vattenmiljön (bilaga IX innehåller en lista över sådana kriterier),
  - d) antagande av gemenskapens miljökvalitetsnormer enligt artikel 21.4,
  - e) antagande av gemenskapens utsläppsgränsvärden enligt artikel 18 direktiv 96/61/EG,
  - f) en översyn av relevanta godkännanden som utfärdats enligt rådets direktiv 91/414/EEG<sup>72</sup> och biociddirektivet ( )<sup>73</sup>,
  - g) antagande av åtgärder enligt rådets direktiv 76/769/EEG<sup>74</sup>, eller
  - h) antagande av andra lämpliga åtgärder på nationell eller gemenskapsnivå.
4. Om antagandet av miljökvalitetsnormer för koncentrationen av vissa förorenande ämnen eller grupper av förorenande ämnen i vatten, sediment eller flora och fauna rekommenderas i en kommissionsstrategi, skall kommissionen föreslå lämpliga åtgärder för att genomföra detta.

<sup>71</sup> EGT nr L 84, 5.4.1993, s. 1.

<sup>72</sup> EGT nr L 230, 19.8.1991, s. 1.

<sup>73</sup> Ännu ej offentliggjort i EGT.

<sup>74</sup> EGT nr L 262, 27.9.1976, s. 201.

## Artikel 22

### **Kommissionsrapport**

1. Kommissionen skall offentliggöra en rapport om genomförandet av detta direktiv senast den 31 december 2006 och vart sjätte år därefter.
2. Rapporten skall inkludera minst följande:
  - a) En översyn av framstegen vid direktivets genomförande.
  - b) En översyn av yt- och grundvattenstatusen i gemenskapen.
  - c) En jämförande undersökning av de planer för avrinningsområdesförvaltning som föreslagits i enlighet med artikel 20, inklusive rekommendationer till förbättringar av framtida planer.
  - d) Ett svar på var och en av de rekommendationer till kommissionen som framförts av behöriga myndigheter i enlighet med artikel 15.
  - e) En sammanfattning av de strategier som utvecklats enligt artikel 21.

## Artikel 23

### **Planer för framtida åtgärder från gemenskapens sida**

1. En gång per år skall kommissionen förelägga den kommitté som avses i artikel 25 en indikativ plan över de åtgärder med inverkan på vattenlagstiftningen som den har för avsikt att föreslå inom den närmaste framtiden, inklusive varje form av tillämpande av de strategier som utvecklats enligt artikel 21. Kommissionen skall senast den 31 december 1999 förelägga kommittén en sådan plan för första gången.
2. Kommissionen skall se över detta direktiv senast den 31 december 2013 och skall föreslå nödvändiga ändringar.

## Artikel 24

### **Ändringar av direktivet**

1. Bilagorna I, II, III, V, VIII och IX kan anpassas till vetenskapliga och tekniska framsteg, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 25.
2. Vid vidarebefordran och behandling av information, inklusive statistiska och kartografiska uppgifter, kan tekniska format för de ändamål som framgår av punkt 1 antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 25.

## Artikel 25

### **Kommitté**

Kommissionen skall biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha kommissionens företrädare som ordförande.

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt bestämmelserna i samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med kommitténs yttrande.

Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut vid utgången av en period på tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

## Artikel 26

### **Upphävanden**

Följande rättsakter upphör att gälla med verkan från och med den 31 december 2007:

- Direktiv 75/440/EEG
- Beslut 77/795/EEG
- Direktiv 78/659/EEG
- Direktiv 79/869 EEG
- Direktiv 79/923/EEG
- Direktiv 89/68/EEG.

## Artikel 27

### **Genomförande**

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 1999. De skall omedelbart underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisningen när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

#### Artikel 28

##### **Sanktioner**

Medlemsstaterna skall fastställa ett sanktionssystem som skall tillämpas vid överträdelser av de nationella bestämmelser som antas till följd av detta direktiv och skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa sanktioner tillämpas. De sålunda beslutade sanktionerna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den dag som anges i artikel 27.1, och varje senare ändring av bestämmelserna så snart som möjligt.

#### Artikel 29

##### **Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

#### Artikel 30

##### **Adressater**

1. Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 26 februari 1997

På rådets vägnar

Ordförande

## Bilaga I

*Information som krävs för listan över behöriga myndigheter.*

1. I enlighet med artikel 3.7 skall medlemsstaterna tillhandahålla följande information om alla behöriga myndigheter inom vart och ett av deras avrinningsdistrikt, såväl som inom varje internationellt avrinningsdistrikt i vilket de deltar.
  - i. Den behöriga myndighetens namn och adress - Officiellt namn och adress för myndighet upprättad enligt artikel 3.2.
  - ii. Korrespondentens namn och titel - Namn och officiell titel för den tjänsteman till vilken all korrespondens skall adresseras.
  - iii. Avrinningsdistriktets geografiska utsträckning - Namnen på de viktigaste floderna inom avrinningsdistriktet, tillsammans med en detaljerad beskrivning av avrinningsdistriktets mark- och vattengränsers position. Denna information skall i så stor utsträckning som möjligt vara tillgänglig för införande i Geografiska informationssystemet (GIS) eller kommissionens geografiska informationssystem (GISCO).
  - iv. Behörig myndighets rättsliga status - En beskrivning av behörig myndighets rättsliga status och, där detta är relevant, en sammanfattning eller ett exemplar av dess stadgar, den handling genom vilken myndigheten upprättats eller motsvarande rättsliga dokument.
  - v. Ansvarighet - En beskrivning av varje behörig myndighets rättsliga och administrativa ansvarighet och av dess roll inom varje avrinningsdistrikt.
  - vi. Medlemskap - I de fall behörig myndighet agerar som en samordnande enhet för andra behöriga myndigheter, krävs en förteckning över dessa enheter tillsammans med en sammanfattning av de institutionella förhållanden som fastställts för att säkerställa en rättsligt bindande samordning av de åtgärder som krävs enligt detta direktiv.
  - vii. Internationella förbindelser - I de fall ett avrinningsdistrikt sträcker sig över fler än en medlemsstats territorium eller inkluderar en ickemedlemsstats territorium, krävs en sammanfattning av de institutionella förhållanden som upprättats för att säkerställa en rättsligt bindande samordning av de åtgärder som krävs enligt detta direktiv.

## Bilaga II

### *Analys av avrinningsdistriktets karakteristika.*

1. I de tekniska specifikationerna skall metoder fastställas för en analys av de karakteristika för avrinningsdistriktet som avses i artikel 5.1 och för ekonomiska analyser av vattenanvändning i enlighet med artikel 7.1.
2. De tekniska specifikationerna skall omfatta ett gemensamt format för utformningen av avrinningsdistriktets karakteristikanalys och för den ekonomiska analysen av vattenanvändningen, samt gemensamma regler om den informationsmängd som skall inkluderas i den sammanfattning som krävs som del av planen för avrinningsområdesförvaltning.

Tillhandahållen information skall i så stor utsträckning som möjligt vara tillgänglig för införande i Geografiska informationssystemet (GIS) eller kommissionens geografiska informationssystem (GISCO).

Behöriga myndigheters insamlande av information skall samordnas med de myndigheter som är ansvariga för statistik i medlemsstaterna, i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen om statistik, och i synnerhet med rådets förordning (EG) nr 2223/96 av den 25 juni 1996<sup>75</sup> och rådets förordning (EG) nr 58/97 av den 18 december 1996<sup>76</sup>.

---

<sup>75</sup> EGT nr L 310, 30.11.1996.

<sup>76</sup> EGT nr L 14, 17.1.1997, s. 1.

## Bilaga III

### *Översyn av miljöpåverkan genom mänsklig verksamhet*

1. De tekniska specifikationerna skall omfatta ett gemensamt format för hur översynen av mänsklig verksamhets inverkan på miljön skall utformas samt för gemensamma regler om den informationsmängd som skall inkluderas i den sammanfattning som krävs som del av planen för avrinningsområdesförvaltning.

Insamlandet av information av behöriga myndigheter skall samordnas med de myndigheter som är ansvariga för statistik i medlemsstaterna i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen om statistik och i synnerhet med rådets förordning (EG) nr 2223/96 av den 25 juni 1996<sup>77</sup> och rådets förordning (EG) nr 58/97 av den 18 december 1996<sup>78</sup>.

Om de tekniska specifikationerna omfattar mer än en metod, måste jämförbarheten mellan resultaten av de olika metoderna säkerställas.

2. I de tekniska specifikationerna skall metoder fastställas för beräkning av omfattning och lokalisering av föroreningar genom punktkällor för de ämnen som avses i bilaga VIII. Specifikationerna skall baseras på information som insamlats enligt, bland annat, följande direktiv, men kan inkludera ytterligare krav:
  - i. Artiklarna 9 och 15 i direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (96/61/EG)<sup>79</sup>.
  - ii. Artikel 11 i direktivet om farliga ämnen (76/464/EEG)<sup>80</sup>.
  - iii. Artiklarna 15 och 17 i direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (91/271/EEG)<sup>81</sup>.
3. I de tekniska specifikationerna skall metoder fastställas för beräkning av omfattningen och lokaliseringen av föroreningar från diffusa källor för de ämnen som avses i bilaga VIII.
4. I de tekniska specifikationerna skall metoder fastställas för identifiering av de individuella vattenförekomster som är känsliga för de föroreningar genom punktkällor eller diffusa källor som identifierats enligt avsnitten 2 och 3 ovan.
5. I de tekniska specifikationerna skall metoder fastställas för beräkning av volymen för:
  - i. uttag av dricksvatten,

---

<sup>77</sup> EGT nr L 310, 30.11.1996, s.1.

<sup>78</sup> EGT nr L 14, 17.1.1997, s. 1.

<sup>79</sup> EGT nr L 257, 10.10.1996, s. 26.

<sup>80</sup> EGT nr L 129, 18.5.1976, s. 23.

<sup>81</sup> EGT nr L 135, 21.5.1991, s. 40.

- ii. uttag för användning inom jordbruksnäringen,
  - iii. uttag för användning inom industrin, och
  - iv. övriga uttag.
6. I de tekniska specifikationerna skall metoder fastställas för beräkning av vattenuttag:
- i. total årlig efterfrågan,
  - ii. säsongvariationer i efterfrågan, och
  - iii. vattenanvändningens effektivitet.



## Bilaga IV

### *Skyddade områden*

1. Registret över skyddade områden som krävs enligt artikel 9 skall, där detta är relevant i vattenskyddssyfte, omfatta följande typer av skyddade områden:
  - i. områden som enligt artikel 8 betecknas vara lämpade för uttag av vatten som är avsett för mänsklig konsumtion,
  - ii. områden som är utsedda att skydda ekonomiskt betydelsefulla djur- eller växtarter som är beroende av en god vattenmiljö,
  - iii. vattenförekomster som betecknas som rekreationsvatten, inklusive områden som betecknas som badvatten enligt badvattendirektivet (76/160/EEG)<sup>82</sup>,
  - iv. näringsrika känsliga områden, inklusive områden som betecknas som sårbara enligt nitratdirektivet (91/676/EEG)<sup>83</sup> och områden som betecknas som känsliga områden enligt direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (91/271/EEG)<sup>84</sup>, och
  - v. områden som är utsedda att skydda livsmiljöer eller arter där bevarandet eller förbättrandet av vattenstatusen är en viktig faktor för deras skydd, inklusive relevanta Natura 2000-platser som utsetts enligt direktivet om livsmiljö (92/43/EEG)<sup>85</sup> och direktivet om vilda fåglar (79/409/EEG)<sup>86</sup>.
2. Sammanfattningen av det obligatoriska registret i planen för avrinningsområdesförvaltning skall omfatta kartor som visar var varje känsligt område är lokaliserat och en beskrivning av den gemenskaps-, nationella eller lokala lagstiftning i enlighet med vilken de blivit utsedda. I fall där vattenförekomster blivit utsedda enligt artikel 8, skall sammanfattningen inkludera uppgifter om de antagna miljö kvalitetsstandarderna och det förväntade reningssystemet.

---

<sup>82</sup> EGT nr L 31, 5.2.1976, s. 1.

<sup>83</sup> EGT nr L 375, 31.12.1991, s. 1.

<sup>84</sup> EGT nr L 135, 21.5.1991, s. 40.

<sup>85</sup> EGT nr L 206, 22.7.1992, s. 7.

<sup>86</sup> EGT nr L 103, 25.4.1979, s. 1.

## Bilaga V

### *Övervakning av ytvattenstatus och grundvattenstatus*

#### **För ytvattenresurser:**

1. I de tekniska specifikationerna för övervakning av ytvattenresursernas ekologiska status skall metoder fastställas för:
  - i. övervakning av alla betydande ytvattenförekomster och representativ övervakning av alla andra ytvattenförekomster,
  - ii. övervakning av en vattenförekomsts fysikalisk-kemiska, biologiska och fysiska karakteristika, inklusive kvantitativa aspekter, inklusive dynamiska element som till exempel säsongvariationer och långsiktiga naturliga fluktuationer, där tyngdpunkten läggs på den biologiska karakteristiken,
  - iii. presentationen av övervakningsresultaten i ett gemensamt format eller modell baserad på avvikelsegraden från den naturliga ekologiska statusen eller, när det gäller konstgjorda vattenförekomster, avvikelsegraden från deras maximala ekologiska potential, och
  - iv. användandet av tre klasser för presentationen av ekologisk status, av vilka de två högsta klasserna skall vara "hög ekologisk status" och "god ekologisk status".
2. I de tekniska specifikationerna för övervakning av ytvattenresursernas kemiska status skall metoder fastställas för:
  - i. övervakning av alla ytvattenresurser som identifierats enligt avsnitt 4 i bilaga III som känsliga för föroreningar från punktkällor eller diffusa källor av ämnen som avses i bilaga VIII,
  - ii. användandet av fem klasser för presentationen av kemisk status av vilka de två högsta skall vara "hög kemisk status" och "god kemisk status".

#### **För grundvattenresurser:**

3. I de tekniska specifikationerna för övervakning av grundvattenresursernas kvantitativa status skall metoder fastställas för:
  - i. övervakning av alla grundvattenresurser som används för uttag av vatten och representativ övervakning av alla andra grundvattenresurser,
  - ii. övervakning av grundvattenkvantiteten, inklusive dynamiska element som säsongvariationer, långsiktiga naturliga fluktuationer, uttagsgraden (inklusive indirekta uttag) och påfyllningsgraden,

- iii. övervakning av den inverkan förändringar i grundvattenkarakteristiken har på förbundna ytvattenförekomsternas status och på förbundna jordekosystem, och
  - iv. val av indikatorer, som även inkluderar naturliga förhållanden, för karakterisering av grundvattenresursernas kvantitativa status mot bakgrund av identifiering av ”god kvantitativ status”
4. I de tekniska specifikationerna för övervakning av grundvattenresursernas kemiska status skall metoder fastställas för:
- i. övervakning av alla grundvattenresurser som identifierats enligt avsnitt 4 i bilaga III som känsliga för föroreningar från punktkällor och diffusa källor av ämnen som avses i bilaga VIII,
  - ii. övervakning på ett antal olika vattendjup, och
  - iii. val av indikatorer, som även inkluderar naturliga förhållanden, för karakterisering av grundvattenresursernas kvalitativa status mot bakgrund av identifiering av parametrar för ”god kvalitativ status”.
5. Varje individuell grundvattenförekomstens övergripande status skall baseras på den lägre av de två bedömningar som gjorts enligt avsnitten 3 och 4, ovan.

#### **För yt- och grundvattenresurser:**

6. I de tekniska specifikationerna skall fastställas med beaktande av att olika övervakningsmetoder kan vara lämpliga beroende på en vattenförekomstens karaktär, dess lokalisering och, för ytvattenresurser, aspekten av dess undersökta ekologiska status. De tekniska specifikationerna måste vara flexibla för att tillåta en utveckling och förfining av övervakningsteknikerna, medan ett säkerställande sker av jämförbarheten mellan resultaten av olika metoder och över tiden.

I de tekniska specifikationerna skall övervaknings- och analysmetoder fastställas, inklusive kriterier för lokalisering av provstationer och frekvens, samt kvalitetskontrollsystem.

Om de tekniska specifikationerna omfattar mer än en metod för ett särskilt syfte, skall det säkerställas att sådana metoder leder till jämförbara resultat.

De tekniska specifikationerna skall omfatta bestämmelser om kvalitetsförsäkring och ett gemensamt format för utformningen av resultaten av övervakningen av yt- och grundvattenresurser och gemensamma regler om den mängd information som skall inkluderas i den obligatoriska sammanfattningen i planen för avrinningsområdesförvaltning.

## Bilaga VI

### *Lista över rättsakter som skall inkluderas i åtgärdsprogrammen*

#### **Del A**

1. Följande är en lista över de delar av gemenskapslagstiftningen som, tillsammans med nationell och lokal lagstiftning, utgör de grundläggande åtgärder som skall inkluderas i åtgärdsprogrammen enligt artikel 13.3 a:
  - i. Badvattendirektivet (76/160/EEG)<sup>87</sup>
  - ii. Direktivet om vilda fåglar (79/409/EEG)<sup>88</sup>
  - iii. Dricksvattendirektivet (80/778/EEG)<sup>89</sup>
  - iv. Direktivet om risker för storolyckor (Sevesodirektivet) (82/501/EEG)<sup>90</sup>
  - v. Direktivet om bedömning av miljöpåverkan (85/37/EEG)<sup>91</sup>
  - vi. Direktivet om avloppsslam (86/278/EEG)<sup>92</sup>
  - vii. Direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (91/271/EEG)<sup>93</sup>
  - viii. Direktivet om växtskyddsmedel (91/414/EEG)<sup>94</sup>
  - ix. Nitratdirektivet (91/676/EEG)<sup>95</sup>
  - x. Direktivet om livsmiljö (92/43/EEG)<sup>96</sup>
  - xi. Direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (96/61/EG)<sup>97</sup>
  - xii. Annan relevant lagstiftning.

---

<sup>87</sup> EGT nr L 31, 5.2.1976, s. 1.

<sup>88</sup> EGT nr L 103, 25.4.1979, s. 1.

<sup>89</sup> EGT nr L 229, 30.8.1980, s. 11.

<sup>90</sup> EGT nr L 230, 5.8.1982, s. 1.

<sup>91</sup> EGT nr L 175, 5.7.1985, s. 40.

<sup>92</sup> EGT nr L 181, 8.7.1986, s. 6.

<sup>93</sup> EGT nr L 135, 21.5.1991, s. 40.

<sup>94</sup> EGT nr L 230, 19.8.1991, s. 1.

<sup>95</sup> EGT nr L 375, 31.12.1991, s. 1.

<sup>96</sup> EGT nr L 206, 22.7.1992, s. 7.

<sup>97</sup> EGT nr L 257, 10.10.1996, s. 26.

## Del B

1. Följande är en icke-uttömmande lista över komplementära åtgärder som medlemsstaterna inom varje avrinningsdistrikt kan välja att anta som en del av det åtgärdsprogram som krävs enligt artikel 13.4:
  - i. lagstiftning
  - ii. administrativa styrmedel
  - iii. ekonomiska eller fiskala styrmedel
  - iv. miljöavtal
  - v. utsläppskontroller
  - vi. uppförandekodexar
  - vii. uttagskontroller
  - viii. åtgärder för hantering av efterfrågan, bland annat främjande av anpassad jordbruksproduktion som till exempel odling av grödor som kräver små vattenmängder inom områden som påverkas av torka
  - ix. effektivitets- och återanvändningsåtgärder, bland annat främjande av vattneffektiva tekniker inom industrin och vattenbesparande bevattningstekniker
  - x. byggnadsprojekt
  - xi. avsaltningssystem
  - xii. rehabiliteringsprojekt
  - xiii. konstjord påfyllning av grundvattenförande skikt
  - xiv. utbildningsprojekt
  - xv. forsknings-, utvecklings- och demonstrationsprojekt
  - xvi. andra relevanta åtgärder

## Bilaga VII

### *Planer för avrinningsområdesförvaltning*

1. Planerna för avrinningsområdesförvaltning skall omfatta följande element:
  - i. en sammanfattning av den information som inlämnats till kommissionen enligt artikel 3.7,
  - ii. en sammanfattning av de miljömål som antagits enligt artikel 4,
  - iii. en sammanfattning av analysen av avrinningsdistriktets karakteristika som krävs enligt artikel 5,
  - iv. en sammanfattning av översynen av mänsklig verksamhets inverkan på miljön som krävs enligt artikel 6,
  - v. en sammanfattning av den ekonomiska analys över vattenanvändningen inom avrinningsdistriktet som krävs enligt artikel 7,
  - vi. en sammanfattning av registret över de skyddade områden som utsetts enligt artikel 9,
  - vii. en sammanfattning av resultaten av de övervakningsprogram som utförts enligt artiklarna 10 och 11,
  - viii. en sammanfattning av det åtgärdsprogram som antagits enligt artikel 13, inklusive:
    - a) en beskrivning, för de åtgärder som beskrivs enligt artikel 13.3 a, av den gemenskaps-, nationella eller lokala lagstiftning från vilken åtgärderna härleds, tillsammans med uppgifter om det sätt på vilket de har, eller kommer att, genomföras inom avrinningsdistriktet,
    - b) en sammanfattning av de åtgärder som vidtagits för genomförandet av de avgifter för vattenanvändning som krävs enligt artikel 12 och artikel 13.3 b,
    - c) en sammanfattning av de åtgärder som vidtagits enligt artikel 13.3 c för att uppfylla de miljökvalitetsstandarder som fastställts enligt artikel 8.2,
    - d) en sammanfattning av de åtgärder som vidtagits enligt artikel 13.3 d för vattensamlingar med en kemisk status som är sämre än "god",
    - e) uppgifter om de uttagskontroller som vidtagits enligt artikel 13.3 e och, där sådana kontroller inte antagits, ett motiverat berättigande av undantaget,

- f) uppgifter om de ytterligare åtgärder som vidtagits enligt artikel 13.3 f, och
- g) uppgifter om de komplementära åtgärder som vidtagits enligt artikel 13.4,

inklusive, i vart och ett av de ovan nämnda fallen, en identifiering av de personer eller organisationer som är ansvariga för vidtagandet av de olika åtgärderna, och en tidtabell för deras tilltänkta genomförande, och

- ix. en sammanfattning av de åtgärder som vidtagits enligt artikel 19 för att minska inverkan från oavsiktliga föroreningar.

2. Den första uppdateringen av planen för avrinningsområdesförvaltning och alla efterföljande uppdateringar skall också inkludera:

- i. en sammanfattning av varje ändring eller uppdatering sedan offentliggörandet av den tidigare versionen av planen för avrinningsområdesförvaltning,
- ii. en bedömning av framstegen för uppnåendet av miljömålen och en förklaring till varför ett eller flera miljömål inte har uppnåtts,
- iii. en sammanfattning av, och en förklaring till, varför någon åtgärd som hade kunnat förutses i den tidigare versionen av planen för avrinningsområdesförvaltning inte vidtagits, och
- iv. en sammanfattning av varje ytterligare övergångsåtgärd som i enlighet med artikel 14 antagits sedan offentliggörandet av den tidigare versionen av planen för avrinningsområdesförvaltning.

3. Planen för avrinningsområdesförvaltning skall innehålla en sammanfattning av resultaten av allmänhetens deltagande rörande förslaget till plan enligt artikel 17, tillsammans med en sammanfattning av de ändringar som gjorts som ett resultat av detta.

4. Planen för avrinningsområdesförvaltning skall innehålla hänvisningar till varje form av program eller plan som täcks av villkoren i artikel 18.

5. Planen för avrinningsområdesförvaltning skall också inkludera varje rekommendation till åtgärd på gemenskaps- eller nationell nivå som antagits enligt artikel 15.

## **Bilaga VIII**

### *Förorenande ämnen*

1. Organiska halogenföreningar och ämnen som kan bilda sådana föreningar i vattenmiljö.
2. Organiska fosforföreningar.
3. Organiska tennföreningar.
4. Ämnen och beredningar för vilka det har påvisats att de har cancerogena och mutagena egenskaper eller via vattenmiljön kan påverka fortplantningen eller fortplantningen i vattenmiljö.
5. Svårnedbrytbara kolväten och svårnedbrytbara och bioackumulerbara organiska, toxiska ämnen.
6. Cyanider.
7. Metaller och deras föreningar.
8. Arsenik och dess föreningar.
9. Biocider och växtskyddsmedel.
10. Uppslammade ämnen.
11. Ämnen som orsakar eutrofiering (i synnerhet nitrater och fosfater).
12. Syretärande ämnen (mätbara med hjälp av parametrar som till exempel BOD och COD).



## **Bilaga IX**

*Kriterier för val av prioriterade ämnen eller grupper av ämnen för undersökning av den risk de utgör för vattenmiljön och lämpligheten med att utveckla en särskild kommissionsstrategi för kontroll av utsläpp i vattenmiljön.*

Ämnet eller grupperna av ämnen:

1. har visat sig ha oacceptabla effekter på vattenmiljön, eller uppvisa starka riskindikationer för vattenmiljön,
2. har visat sig förekomma spritt i en eller flera delar av vattenmiljön,
3. når vattenmiljön från en mängd olika källor genom en mångfald av vägar.

## Bilaga X

### *Miljö kvalitetsnormer*

1. De "kvalitetsmål" som fastställts enligt dotterdirektiven till direktivet om farliga ämnen (76/464/EEG)<sup>98</sup> skall betraktas som miljö kvalitetsnormer i detta direktiv. Dessa har fastställts i följande direktiv:
  - i. Direktivet om gränsvärden och kvalitetsmål för kvicksilverutsläpp från kloralkaliindustrin (82/176/EEG)<sup>99</sup>,
  - ii. Direktivet om gränsvärden och kvalitetsmål för kadmiumutsläpp (83/513/EEG)<sup>100</sup>,
  - iii. Direktivet om gränsvärden och kvalitetsmål för kvicksilverutsläpp från andra källor än klor- och alkaliindustrin (84/156/EEG)<sup>101</sup>,
  - iv. Direktivet om gränsvärden och kvalitetsmål för utsläpp av hexaklorcyklohexan (84/491/EEG)<sup>102</sup>, och
  - v. Direktivet om gränsvärden och kvalitetsmål för utsläpp av vissa farliga ämnen (86/280/EEG)<sup>103</sup>.

---

<sup>98</sup> EGT nr L 129, 18.5.1976, s. 23.

<sup>99</sup> EGT nr L 81, 27.3.1982, s. 29.

<sup>100</sup> EGT nr L 291, 24.10.1983, s. 1.

<sup>101</sup> EGT nr L 74, 17.3.1984, s. 49.

<sup>102</sup> EGT nr L 274, 17.10.1984, s. 11.

<sup>103</sup> EGT nr L 181, 4.7.1986, s. 16.

# FINANSIERINGSÖVERSIKT

## 1. Åtgärdens beteckning

Kommissionens förslag till rådets direktiv om upprättande av en ram för gemenskapsåtgärder på området för vattenpolitik

## 2. Berörda budgetposter

B4-304

## 3. Rättslig grund

- Artikel 130s.1 i EU-fördraget
- Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om ett handlingsprogram för integrerat skydd och förvaltning av grundvattenmiljön (EGT nr C 355, 25.11.1996, s. 1).

## 4. Beskrivning av åtgärden

### 4.1 Allmänt mål

Direktivet har följande tre mål som skall uppnås senast år 2010:

- God ytvattenstatus skall uppnås för alla ytvatten.
- God grundvattenstatus skall uppnås för alla grundvatten.
- Alla standarder och mål för skyddsområden, inbegripet vatten för dricksvattenuttag, skall uppnås.

### 4.2 Period som omfattas av åtgärden och bestämmelser om förnyelse eller förlängning

I direktivet krävs följande:

#### För medlemsstaterna:

- Flodbäddsförvaltningsplaner skall antas och genomföras före december 2004. Planerna skall omfatta alla åtgärder som kan krävas för att uppnå god status för yt- och grundvatten.
- Flodbäddsförvaltningsplanerna skall ses över vart sjätte år.

Följande huvudsakliga åtgärder skall vidtas för att säkerställa att bestämmelserna i direktivet efterlevs:

- Principen om att användarna står för alla kostnader för vattenanvändning genom självkostnadspriser skall vara genomförd år 2010 (vattenuttag, transport, konsumtion, samling, rening och annan användning).
- Vatten för uttag av dricksvatten skall klassificeras före december 2000.
- Flodbäddsområdenas karakteristika skall analyseras före december 2010
  - beträffande miljökonsekvenser av mänsklig verksamhet,

- för fullständig registrering av skyddsområden,
- i syfte att inrätta övervakningsprogram för vattenstatus och
- för fullständiga ekonomiska analyser av vattenanvändningen.

För kommissionen:

- Direktivet skall ses över före den 31 december 2013

Följande åtgärder för att stödja och övervaka direktivets genomförande kommer att inledas tidigast 1998:

- Fastställande av tekniska specifikationer för direktivets bilagor
  - för övervakning av vattenkvalitet och -kvantitet senast 31 december 1999,
  - för kvalitativ och kvantitativ bedömning av förorening från punktkällor och diffusa källor senast 31 december 1999,
  - för analys av flodbäddsområdets fysiska, demografiska och ekonomiska karakteristika senast den 31 december 1999 och
  - för identifiering av sektorer för användning av ekonomiska styrmedel inom vattenpolitiken vid behov.
- Utvärdering samt offentliggörande av en sexårsrapport avseende direktivets genomförande senast den 31 december 2006.
- Presentation av en årlig preliminär plan för kommissionens planer på förslag rörande vattenskydd och -användning senast den 31 december 1999.
- Antagande av beslut i de frågor där medlemsstaterna inte kan enas om gränsöverskridande vattenskydd och -användning (vid behov).
- Förhandling med tredje land om gränsöverskridande vattenskydd och -användning (vid behov).
- Utvärdering av medlemsstaternas undantag från direktivets allmänna bestämmelser (vid behov).
- Ordförandeskap i regleringskommittén, vid behov.
- Anordnande av konferenser vart annat år för personer sysselsatta inom vattenbranschen, vattenanvändare och beslutsfattare från och med år 2000 eller därefter, vid behov.

## **5. Klassificering av utgifter och inkomster**

### **5.1 Icke-obligatoriska utgifter**

### **5.2 Differentierade anslag**

## **6. Typ av utgifter och inkomster**

Utgifter:

- Teknisk och vetenskaplig verksamhet i samband med
  - utvecklingen av ett enhetligt system för program för övervakning av överensstämmelse,
  - fastställande av detaljer till bilagorna i syfte att bestämma och analysera miljörelaterade och ekonomiska parametrar,

- offentliggörande av rapporter om direktivets genomförande och
- eventuell utveckling av kommissionens strategi för begränsning av föroreningar.

## 7. Budgetkonsekvenser

### 7.1 *Metod för att beräkna åtgärdens totala kostnad (samband mellan de enskilda kostnaderna och den totala kostnaden)*

avseende undersökningar: de undersökningar som krävs för tekniskt och vetenskapligt stöd till sammanställandet av bilagorna kommer i stort sett att omfatta räckvidden av de studier som avses i förslaget till direktiv om ekologisk vattenkvalitet (KOM(93) 680 slutlig), som kommer att dras tillbaka och ersättas med detta förslag. Medel för undersökningarna har avsatts i budgeten för 1997.

avseende rapporter: Genom detta förslag upphävs fyra befintliga direktiv och ett beslut som kräver fem rapporter: rådets direktiv 75/440/EEG, 78/659/EEG, 79/923/EEG, 80/68/EEG samt rådets beslut 77/795/EEG. Detta förslag ersätter också den rapport som krävdes i enlighet med direktivet om ekologisk vattenkvalitet (KOM(93) 680 slutlig) som kommer att dras tillbaka. Dessutom kommer rapporteringen att äga rum vart sjätte år i stället för vart tredje, vilket innebär en kostnadsminskning.

## 7.2 Kostnadernas fördelning mellan åtgärdens olika delar

| Fördelning  | Budgetår n<br>1997 | n + 9      | n + 15     | TOTALT     |
|---|--------------------|------------|------------|------------|
| Tekniskt och vetenskapligt stöd för specifikation av bilagor (undersökningar):  |                    |            |            |            |
| a) undersökningar om fullständig kostnadstäckning för vattenanvändning  | 0,15               |            |            | 0,15       |
| b) undersökningar om karakterisering av förorening från punktkällor och diffusa källor samt annan miljöpåverkan genom mänsklig verksamhet | 0,05               |            |            | 0,05       |
| c) undersökning om övervakningsmetoder avseende yt- och grundvattens kemiska och ekologiska status  | 0,1                |            |            | 0,1        |
| Rapport från kommissionen vart sjätte år fr.o.m. år 2006  |                    | 0,3        | 0,3        | 0,6        |
| <b>Totalt</b>   | <b>0,3</b>         | <b>0,3</b> | <b>0,3</b> | <b>0,9</b> |

## 7.3 Vägledande tidsplan över anslag

miljoner ecu

|                          | år n<br>1997 | n + 9      | n + 15     | TOTALT     |
|--------------------------|--------------|------------|------------|------------|
| Åtagandebe-myndiganden   | 0,3          | 0,3        | 0,3        | 0,9        |
| Betalningsbe-myndiganden |              |            |            |            |
| år n 1997                | 0,125        |            |            |            |
| n + 1                    | 0,175        |            |            |            |
| n + 9                    |              | 0,3        |            |            |
| n + 15                   |              |            | 0,3        |            |
| n + 21                   |              |            |            |            |
| n + 27                   |              |            |            |            |
| n + 33                   |              |            |            |            |
| och följande budgetår    |              |            |            |            |
| <b>TOTALT</b>            | <b>0,3</b>   | <b>0,3</b> | <b>0,3</b> | <b>0,9</b> |

## 8. Bestämmelser om bedrägeribekämpning

- Det kommer att fastställas i kontrakt att all verksamhet som utförs är kommissionens egendom.
- De slutliga utbetalningarna till de kontraktslutande parterna kommer först att äga rum efter det att de erforderliga rapporterna och tjänsterna mottagits och utvärderats.

## 9. Analys av kostnadseffektivitet

### 9.1 Särskilda och kvantifierbara mål. Målgrupp

Det allmänna målet att uppnå god vattenstatus för yt- och grundvatten kan specificeras närmare för att öka skyddet av människans vattenbehov, samt av ekosystem och vatten för ekonomiska behov.

Särskilda mål.

- Förebyggande av ytterligare försämringar av vattenstatus samt skydd och förbättring av vattnekosystemens status (och, med hänsyn till deras vattenbehov, därmed också av ekosystem på land).
- Främjande av ekologiskt hållbar vattenanvändning utgående från långsiktig planering av tillgängliga resurser.
- Säkerställande av tillräcklig tillgång till vatten av god kvalitet för dricksvatten och ekonomiska behov.
- Upprättande av en förvaltningsstruktur som säkerställer samordnad och öppen förvaltning av allt vatten.
- Främjande av vattenanvändarnas och allmänhetens deltagande i förberedande åtgärder, och konsultation av dessa.
- Införande av användaravgifter som täcker alla kostnader.
- Inrättandet av en sammanhängande ram för gemenskapens verksamhet inom vattenpolitik, där de delar av gemenskapens politik som berör ekologiskt hållbar vattenförvaltning integreras.

Information om vattenstatus är i dag inte fullt tillgänglig, och genomförandet av direktivet kommer att vara en längre process som omfattar informationssamling för att övervaka och bedöma vattenstatus och -användning. I detta avseende är direktivet en sorts procedur. Ytterligare kvantifiering av de särskilda mål som nämns ovan kommer att företas löpande, i nära samarbete med medlemsstaterna, under genomförandet av direktivet. Kvantifieringen beror till stor del på engagemang på lokal nivå i medlemsstaterna, eftersom innebörden i begreppet "god vattenstatus" kommer att variera beroende på särskilda hydrologiska villkor, geologi, klimat och de samhällsekonomiska omständigheterna för vattenanvändningen.

Direktivets målgrupper är följande:

- Nuvarande och framtida vattenanvändare som är beroende av vatten med "god status" kommer att ha fördelar av en ekologiskt hållbar förvaltning av vattenresurserna, i synnerhet genom att det innebär en tillräcklig dricksvattenförsörjning av god kvalitet, och tillgång till vatten för livsmedelsproduktion och annan industriell bearbetning, jordbruksändamål, fiske och fiskodling, turism samt fritidssysselsättning och annan verksamhet.
- Användare nedströms som får mer jämlik tillgång till vatten.
- Vattenanvändare som i dag subventionerar andra vattenanvändare skall erhålla en rättvisare betalningsstruktur. Till exempel hushåll som i dag

- subventionerar industrianvändare och tvärt om, skattebetalare som subsidierar genom direkta statliga stöd eller genom dolda subventioner.
- Privata och offentliga förvaltningar kan uppnå högre kostnadseffektivitet för sina förvaltningsrutiner genom samordning och samstämmighet i vattenförvaltningen.
  - Den biologiska mångfalden av växter och djur i vattenkosystem.

## 9.2 *Skäl för åtgärden*

Ständig belastning på och den nedåtgående utvecklingen av vattenstatusen i gemenskapens vatten kräver bättre samordning och samstämmighet i gemenskapens vattenskydd och -förvaltning. Detta direktiv utgör en ram för samordning och delvis ersättning av en mångfald befintliga, särskilda rättsakter om vatten, både inom gemenskapslagstiftningen och på nationell nivå.

### Subsidiaritet:

- Den befintliga gemenskapslagstiftningen skall sammanfattas i en samordnad ram som omfattar allt vatten, och såväl kvalitets- och kvantitetsaspekter som säkerställandet av ett kombinerat tillvägagångssätt för kontroll av utsläpp i vattenmiljön med hjälp av gränsvärden för utsläpp och miljökvalitetsstandarder. Sammanhängande gemensamma definitioner och övervakningsmetoder skall fastställas. Detta kan endast göras på gemenskapsnivå. Även behovet av övergripande samordning av vattenstatusfrågan över gränserna och med tredje land inom ramen för internationella konventioner kan endast tillfredsställas på gemenskapsnivå.
- Inom denna ram skall beslut fattas på en nivå så nära som möjligt till vattenanvändningen eller -påverkan, i syfte att anpassa besluten till de skiftande förhållandena i de olika medlemsstaterna. Verksamhet som faller under medlemsstaterna ansvarsområde prioriteras genom att ett särskilda åtgärdsprogram utvecklas inom ramen för en allmän förvaltningsplan. Dessutom kommer genomförandet av direktivet att förutsätta att intresserade parter deltar aktivt i utvecklingen av sådana planer, däribland även användarna och allmänheten. Detta kommer att bidra till större öppenhet.

### Kostnadseffektivitet:

Upprättandet av en samordnad ram för vattenförvaltningen väntas öka kostnadseffektiviteten för förvaltningsrutiner, på grund av att åtgärder samordnas, tillgången till information ökar och nyuppfunna hjul undviks.

Om avgifter som täcker självkostnadspriset och i möjligaste mån även omfattar de extra miljö- och resurskostnader som uppstår tas ut för vattenanvändning, så leder det till ökad kostnadseffektivitet vid vattenanvändningen, samt till ökat skydd för och rationellare användning av vatten.

Med tanke på de olika villkor och behov som råder i gemenskapens olika regioner, och beroende på hur väl genomförda de befintliga bestämmelserna



om vattenskydd är, kan stora skillnader i kostnadseffektivitet uppträda i olika delar av gemenskapen. Därför kan lösningarna för att öka kostnadseffektiviteten för föroreningskontroll och vattenuttag vara olika från område till område. Eftersom direktivet snarast tar sig formen av ett förfarande, säkerställs ett flexibelt genomförande av principen om självkostnadspriser och täckning av miljö- och resurskostnader före år 2016.

För att god vattenstatus skall kunna uppnås, krävs det att all befintlig gemenskapslagstiftning på vattenskyddsområdet genomförs helt och fullt, i synnerhet direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (92/271/EEG), nitratdirektivet (91/676/EEG) och direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (96/61/EEG). Beroende på hur fullständigt dessa direktiv genomförts och på de lokala förhållandena, kan ytterligare åtgärder komma att behövas. Deras art och omfattning kommer att variera från situation till situation.

### **9.3 Uppföljning och utvärdering av åtgärden**

Entydiga tidsfrister har fastställts för uppnåendet av direktivets mål.

Kommissionen kommer att övervaka utvecklingen av vattenstatusen i nära samarbete med medlemsstaterna och Europeiska miljöbyrån. Rapporter kommer att läggas fram inför kommissionen vart sjätte år. Kommissionen skall varje år rapportera om planerade förslag för att förbättra vattenskyddet som sammanställts med hänseende till de utvecklingar som ägt rum.

Medlemsstaterna skall senast år 2007 inleda alla åtgärdsprogram som anses nödvändiga för att uppnå god status för alla vatten i form av flodbäddsförvaltningsplaner. Dessa planer skall ses över vart sjätte år.

Medlemsstaterna skall senast år 2010 säkerställa att principen om självkostnadspriser genomförs till fullo, och om möjligt även ta ut avgifter för miljö- och resurskostnader.

Medlemsstaterna skall inrätta övervakningsprogram för vattenstatus. De skall dessutom genom översyn av program och operationella åtgärder avseende tillämpningen av direktivets bestämmelser vart sjätte år konsultera allmänheten beträffande planer och resultat. Rapporter om utvecklingen skall vara allmänt tillgängliga och skall sändas till kommissionen vart sjätte år.

I direktivet fastställs allmänna definitioner och metoder för analys och övervakning för att göra det möjligt att jämföra olika initiativ och resultat.

## 10. Administrativa utgifter (Avsnitt III, del A i budgeten)

Hur de nödvändiga administrativa medlen mobiliseras kommer att bero på kommissionens årliga beslut om resursfördelning, varvid det antal tjänster och extra anslag som beviljas av budgetmyndigheten kommer att beaktas.

### 10.1 Konsekvenser för antalet tjänster

Antalet tjänster kommer inte att öka. En tjänsteman och en tillfälligt anställd ingår redan i budgeten.

| Typ av tjänster                            |   | Erforderlig personal för att förvalta åtgärden |                      | varav   |                      | Period                       |
|--|---|--|----------------------|---|----------------------|------------------------------|
|  |   | Fasta tjänster                                 | Tillfälliga tjänster | Befintliga tjänster inom berört GD eller berörd enhet | Ytterligare tjänster |                              |
| Fast anställda eller tillfälligt anställda | A | 1  | 1                    | 2   | 0                    | Tillfällig tjänst: 1997-1999 |
|  | B | 0  | 0                    | 0   | 0                    |                              |
|  | C | 1/2  | 0                    | 1/2   | 0                    |                              |
| Andra tjänster                             |   | 0  | 0                    | 0   | 0                    |                              |
| Totalt                                     |   | 1 1/2  | 1                    | 2 1/2   | 0                    |                              |

### 10.2 Total budgetkonsekvens av ytterligare personal

ecu (i dagens priser)

|                                   | Belopp | Beräkningsmetod |
|-----------------------------------|--------|-----------------|
| Fast anställda                    | 0      |                 |
| Tillfällig personal               | 0      |                 |
| Övriga resurser (ange budgetpost) | 0      |                 |
| TOTALT                            | 0      |                 |

### 10.3 Ökning av andra administrativa utgifter till följd av åtgärden

ecu (i dagens priser)

| Budgetpost   | Belopp     | Beräkningsmetod  |
|--|------------|--|
| Möten för den kommitté som upprättats i enlighet med artikel 26 (en eller två ggr./år) fr.o.m. år 1998 | 20 500 ecu | 10 250 ecu/möte x 2 möten/år   |
| Konferens vart annat år fr.o.m. år 2000  | 25 000 ecu | 50 000 ecu/konferens vart annat år.<br>200 deltagare, möteslokal (Bryssel), tolkning, dokument |
| Genomsnitt/år fr.o.m. år 2000  | 45 500 ecu |  |



KOM(97) 49 slutlig

# DOKUMENT

SV

14

---

Katalognummer : CB-CO-97-079-SV-C

ISBN 92-78-16379-1

---

Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer  
L-2985 Luxemburg